ஜனோபகாரி.

(JANOPAKARI.)

“உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் பலகற்றும்
கல்லார் அறிவிலாதார்.”—திருக்குறள்.

புத்தகம் 2. Vol. II. | பிங்கள௵ கார்த்திகை௴, NOVEMBER 1917. | சஞ்சிகை 11. No. 11.

The Development of Mining Industry in Japan

ஜப்பானில் சுரங்கத்தொழிலின் அபிவிருத்தி.

ஜப்பான் தேசத்தின் அபிவிருத்தியானது சென்ற ஐம்பது வருஷங்களுக்குமுன் இருந்தது போலல்லாமல், இப்போது பலதுறைகளிலும் முற்போக்கடைந்திருக்கின்றது. அந்தப் பற்பல தொழில்களும் நன்கு விருத்தியடைந்து நல்ல பலனைக் கொடுத்துவருகின்றன. இராஜாங்கத்தார் தொழில் முயற்சிகளை ஆதரிப்பதும், அவர்களுடன் ஜனங்களின் கூட்டுறவுமே இதற்குக் காரணமென்று சொல்லப்படுகின்றது. சுமார் ஐம்பது வருஷங்களுக்குமுன் இத்தேசத்தில் சுரங்கத் தொழிலானது மிகவும் தாழ்வான ஸ்திதியில் இருந்தது. அக்காலத்தில் இராஜாங்கத்தாருக்கு அந்தக் கனிஜப்பொருள்கள் என்னென்ன கிடைக்குமென்று தெரியாமலிருந்தது. மேலும், அவர்களுக்குப் பூகற்ப சாஸ்திர சம்பந்தமாய் ஆராய்ச்சிகள் செய்ய அவ்வளவாகத் தெரியாமலிருந்ததனால், இத்தொழில் அபிவிருத்தியடைய ஹேதுவில்லாமலிருந்தது. ஆழமாகச் சுரங்கங்களைத் தோண்டிப் பொருள்களை எடுக்கப் பிரயத்தனம் செய்யப்படாமலேயேயிருந்தது. இத்தொழிலுக்காக உபயோகிக்கப்பட்டு வந்த ஆயுதங்களும் மிகச்சொற்பம்; அவை அபிவிருத்தி செய்யப்படாமலேயேயிருந்தன. வெடிகளை வைத்துக் கல்லுகளை உடைப்பதானது எவருக்கும் தெரியாமலேயேயிருந்தது. ஒவ்வொரு அற்பவேலையையும் மிக்க சிரமத்துடனேயே செய்துவந்தார்கள். இதனால், சுரங்கங்களினின்று கிடைக்கக்கூடிய வருமானம் மிகவும் சொற்பமாகவேயிருந்தது.

பிறகு கொம்மடோர் பெறி (Commodore Perry) என்பவர், ஜப்பான் தேசத்துக்கு வந்து பார்த்த பத்துவருஷங்களுக்குள் சுரங்கத்தொழிலானது காலக்கிரமத்தில் அபிவிருத்தியடையத் தொடங்கியது. அப்போது அத்தேசத்தை ஆண்டுவந்த மன்னவர், அன்னிய நாடுகளினின்று சுரங்கத் தொழிலின் நிபுணர்களை வரவழைத்து, அந்தப் பூகற்பசாஸ்திர சம்பந்தமாய்ப் பல ஆராய்ச்சிகளைச் செய்யவும், ஜப்பானியர்களுக்குச் சுரங்கத் தொழிலை நூதன முறைகளில் போதிக்கவும் ஏற்பாடு செய்தார். இதற்காக அமெரிக்காவிலிருந்து இரண்டு நிபுணர்கள் வரவழைக்கப்பட்டு, ஜப்பானைச் சேர்ந்த வடக்கேயுள்ள ஒரு தீவில் வேலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இந்த நிபுணர்கள், அங்கு ஏராளமாகக் கனிஜப் பொருள்கள் இருக்கக்கண்டார்கள்; கல்லுகளை உடைக்க வெடிகளையே உபயோகப்படுத்தினார்

கள்; இன்னும் பல நூதனக்கருவிகளைக் கொண்டும் ஆராய்ச்சி செய்துவந்தார்கள்.

இதற்குப்பின், 1868-ம் வருஷம் முதற்கொண்டு தேசத்தில் தொழிலபிவிருத்தியின் அவசியமானது நன்கு பரவலாயிற்று. அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து முதலான நாடுகள் இரும்பையும் நிலக்கரியையுங்கொண்டே தமது தொழில்களை அபிவிருத்திசெய்து முன்னுக்கு வந்திருப்பதனால், அவ்வாறே தாமும் முற்போக்குடையச் சுரங்கப்பொருள்கள் அவசியமெனக்கருதி, அத்தொழிலின் அபிவிருத்திக்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யலாயினர். இதற்காக அன்னியநாடுகள் பலவற்றினின்றும் நிபுணர்கள் வரவழைக்கப்பட்டு, நூதன முறைகளில் தொழிலைச் செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. இவர்கள் இத்தொழில் சம்பந்தமாய்ப் பல ஆராய்ச்சிகளைச் செய்து, அதை அபிவிருத்தி செய்ததுடன், பல ஜப்பானியச் சிறுவர்களையும் அன்னியர்களின் உதவியின்றித் தாங்களே எல்லாவற்றையும் கவனிக்கப் பழக்கிவந்தார்கள்.

கவர்ன்மெண்டார் சுரங்கத்தொழிலின் அபிவிருத்திக்காகப் பல தொழிற் பள்ளிக்கூடங்களை ஸ்தாபிக்க ஏற்பாடு செய்தார்கள். இதன்படி முதன் முதல் 1871-ம் வருஷத்தில் சுரங்க வேலைகளுக்கான எஞ்சினீர்களைத் தயார் செய்வதற்குத் தொழிற் கல்விச்சாலை ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. பிறகு பல யூனிவர்ஸிடிகளிலும் இத்தொழிலைப் பற்றிப் போதிக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. இவை தவிர, தேசத்தின் பலபாகங்களிலும் பள்ளிக்கூடங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு, அவற்றில் சுரங்கத் தொழில் சம்பந்தமான எல்லா விஷயங்களும் ஜப்பானியச் சிறுவர்களுக்குப் போதிக்கப்பட்டன. இவர்கள் நூதன முறைகளில் கல்வி பெற்றும், சமயம் வாய்த்தபோதெல்லாம் சுரங்கங்களிற் போய்ப் பழகியும் வந்தார்கள்.

சுரங்க விவகாரங்களைக் கவனித்து வரும் இலாகாதார் டோக்யோவில் ஆராய்ச்சிச் சாலையொன்றை ஸ்தாபித்து, அதில் பல நிபுணர்களைக்கொண்டு கனிஜப்பொருள்களை ஆராய்ச்சி செய்து வந்தார்கள். இன்னும் அவர்கள் அமெரிக்கா முதலிய மேல்நாடுகளுக்கு ஜப்பானியச் சிறுவர்களைச் சுரங்கத்தொழிலுக்குத் தேவையான எஞ்சினியரிங் படிப்புப்படிக்க அனுப்பி வந்தார்கள்.

கவர்ன்மெண்டார் இவ்வாறு சுரங்கத் தொழில் கற்கும் மாணவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளங் கொடுப்பதும், அவர்களை அன்னிய நாடுகளுக்கு அனுப்புவதும் தவிர, தாங்களே பல சுரங்கங்களை ஏற்றுக்கொண்டு, அவற்றில் நூதன யந்திரங்களை ஸ்தாபித்து, பொது ஜனங்களுக்கு ஒரு வழிகாட்டியாகச் செய்து வந்தார்கள். இவ்விதம் கொஞ்சம் நாள் நடத்திவந்து, அவை நல்ல நிலைமையில் வந்தபிறகு, அவற்றை ஜனங்களிடம் ஒப்பித்துவிட்டார்கள். இவ்வாறு ஜனங்கள் வசம் கிடைத்த சுரங்கங்கள் ஏராளமான லாபத்தை கொடுத்து வருகின்றன.

ஜப்பான் தேசமானது அதிகமலைகளுடையதாதலால், அருவிகளும் நீர்வீழ்ச்சிகளும் அதிகமாயுள்ளன. இவற்றினின்று மின்சாரம் முதலான சக்திகளை உற்பத்தி செய்து, அவற்றைத் தொழில் முயற்சிகளுக்கு வெகு லாபகரமாக உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள்.

சுரங்கங்களில் வேலை செய்யும் கூலிக்காரர்களில் சுமார் 14 வயதுள்ள ஆண்கள் தினம் 1-க்கு ரூ. 1 வரையிலும், ஸ்திரீகள் 7 அணா வரையிலும்; 14 வயதுக்குட்பட்ட சிறுவர்கள் 5½ அணா வரையிலும், சிறுமிகள் 4 அணா வரையிலும் கூலி பெறுகிறார்கள்.

சுரங்கத்தில் வேலைக்காரர்களுள் எவராவது திடீரென்று இறக்க நேரிட்டால், அவர்களுடைய மனைவி மக்களுக்கு முதலாளிகள் பணவுதவி செய்வதுண்டு. சுரங்க வேலை காரணமாக எவருக்காவது தேகத்தின் அங்கங்கள் சேதப்பட்டால், அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு உதவிசெய்து அவர்களின் சிகித்ஸைப் பொறுப்பையும் தாங்களே ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள்.

முதலாளிகளுக்கும் வேலைக்காரர்களுக்கும் மனஸ்தாபம் நேரிடுவது மிகவும் அபூர்வம்

வேலைக்காரர்களின் நன்மையைக்கோரி அவர்களின் மக்களுக்காகப் பள்ளிக்கூடங்களை ஸ்தாபித்து, அவர்களுக்குக் கல்வி பயிற்றுகிறார்கள். இன்னும் கூலிக்காரர்களுக்கு வேண்டிய எல்லாச் சௌகரியங்களையும் முதலாளிகள் கவனித்து வருகிறார்கள்.

இதனால், சுரங்கங்களில் வேலை செய்யும் கூலிக்காரர்கள் நாளுக்கு நாள் அதிகப்பட்டுவருகிறார்கள். சுமார் இருபது வருஷங்களுக்கு முன் வேலைசெய்து வந்தவர்களைவிட இப்போது அதிகமானவர்கள் வேலை செய்து வருகிறார்கள். 1896-ம் வருஷத்தில் 118,517 பேர்கள் சுரங்கங்களில் வேலை செய்து வந்தார்கள். ஆனால், 1913-ம் வருஷத்தில் 262,163 பேர்களாக வேலை செய்து வந்தார்கள்.

ஜப்பானில் சுரங்கப் பொருள்களின் உற்பத்தி நாளுக்குநாள் அதிகப்பட்டு வருகின்றது. 1887-ம் வருஷத்தில் 10,000,000 பவுன் மதிப்புள்ள சுரங்கப் பொருள்கள் எடுக்கப்பட்டன. இதன் பிறகு, 1914-ம் வருஷத்திற்குள் இவை 15 மடங்கு அதிகப்பட்டன. அதாவது: 153,000,000 பவுன் மதிப்புள்ள சுரங்கப் பொருள்கள் வெட்டி எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் காலக்கிரமத்தில்இவற்றின் உற்பத்தி அதிகப் பட்டுக்கொண்டேயிருக்கின்றது. எத்தொழிலிலும் இராஜாங்கத்தாரின் ஆதரிப்பும் ஜனங்களின் கூட்டுறவும் இருந்தால், தொழில் சித்தி பெறுவதற்குச் சந்தேகமென்ன?

The Nursing of Sick Animals.

வியாதிப்பட்ட கால்நடைகளைப் போஷித்தல்.

வியவசாயிகள் தங்கள் தொழில்களைச் சரிவரச் செய்வதற்குக் கால்நடைகளே ஆதாரமாயிருக்கின்றனவாதலால், அவர்கள் அவற்றை வெகு ஜாக்கிரதையுடன் போஷித்துவரவேண்டும். கால்நடைகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் அதிக வேலையினாலோ, தொற்று வியாதியினாலோ அல்லது வேறு எந்தக் காரணத்தினாலோ அவை வியாதிப்பட நேர்ந்தால், அவற்றின் வியாதியை வெகு நுட்பமாகக் கவனித்து, அதற்கான சிகித்சைகளைச் செய்யவேண்டும். செய்யப்படும் சிகித்சைகள் வியாதிக்குத் தக்கபடி யிருக்க வேண்டும். வியாதியின் தன்மையை அநுசரித்து மிதமான ஆகாரம் காலந்தவறாமல் கொடுத்தல், காலக்கிரமத்தில் சரியான அளவு மருந்து கொடுத்தல் ஆகிய பல விஷயங்களையும் வெகு சிரத்தையுடன் கவனிக்கவேண்டும்.

வியாதிப்பட்ட கால்நடைகள் குடிக்கும் தண்ணீரும், சுவாசிக்கும் காற்றும் மிகவும் சுத்தமாயிருக்கவேண்டும். அவைகளுக்கு வெகு சீக்கிரத்தில் ஜீர்ணமாகக்கூடிய ஆகாரத்தையே கொடுத்துவரவேண்டும். ஏனெனில், வியாதியின் காரணமாக ஜீர்ணக்கருவிகள் பலஹீனமடைந்திருக்கக்கூடும். அப்படி இலகுவில் ஜீர்ணிக்கமுடியாத ஆகாரத்தைக் கொடுப்போமாகில், இதனால் வியாதி அதிகரிக்க ஹேதுவாகும். ஆதலால், கால்நடைகள் சொஸ்தமாயிருக்கும்போது கொடுக்கப்படும் ஆகாரத்தையே வியாதிப்பட்ட பிறகும் கொடுக்காமல், இலகுவில் ஜீர்ணித்துக் கொள்ளக்கூடிய ஆகாரத்தையே கொடுக்கவேண்டும்.

கால்நடைகள் வியாதிப் பட்டிருக்கும்போது, அவற்றிற்கு அதிகமான ஆகாரத்தை ஒரே தடவையில் வைப்பதைவிட ஐந்து அல்லது ஆறு மணிக்கு ஒருமுறை கொஞ்சங்கொஞ்சமாக வைப்பது நல்லது. சில சமயங்களில் இக்கால்நடைகளுக்கு வைத்த ஆகாரத்தை அவை உட்கொள்ளாவிடில், அதை அப்படியே வைத்திருந்து இரண்டாம்முறை கொண்டுவராமல் வேறு புதிதாகச் செய்த ஆகாரத்தையே வைப்பது உத்தமம்.

கால்நடைகள் வியாதிப்பட்டிருக்கும்போது, பலமான ஆகாரத்தை உட்கொள்ளாதிருப்பத

னல், அவற்றின் வியாதி தீரும்தறுவாயில் அவற்றிற்குப் பசியின் தீபனம் அதிகமாயிருக்கும். அப்போது, அவை அருகிலுள்ள அனைத்தையும் தின்றுவிடும். இதனல், அவற்றிற்கு மறுபடியும் அஜீர்ணம் ஏற்பட்டு அவை மிக்க தொந்தரையை யடையும். விவசாயிகளும் தம் அறியாமையினல், வியாதியின் காரணமாக மெலிந்துள்ள தங்கள் கால்நடைகளுக்குப் புஷ்டியுண்டாகும்பொருட்டு அதிகமான ஆகாரத்தைப் போடுகிருர்கள். இது தவறு. இதனல் அஜீர்ணம் உண்டாய் மீண்டும் வியாதி ஏற்படக்கூடும்.

கால்நடைகளைக் கட்டிவைக்கும் இடமானது எப்போதும் சுத்தமாகவே யிருக்கவேண்டும். அவ்விடத்தில் சேரும் சாணி, குப்பை முதலியனவற்றை அவ்வப்போது வெளிப்படுத்தி மிகவும் சுத்தியாய் வைத்திருக்கவேண்டும். தொழுவங்கள் அசுத்தமாயிருந்தால், அங்குப் பரவியிருக்கும் காற்றும் அசுத்தப்பட்டுப் போகின்றது. இவ்விதம் அசுத்தமான காற்றை கால்நடைகள் சுவாசிப்பதனல், அவை பல வியாதிகளுக்குள்ளாகின்றன. முக்கியமாக வியாதிப்பட்ட கால்நடைகளை இவ்விதத் தொழுவங்களில் கட்டிவைக்கக்கூடாது. இதனல் வியாதி குறைவதுபோய் மிகிரஹேதுவாகும். ஆதலால் எப்போதும் வியாதிப்பட்ட கால்நடைகளை மிகவும் சுத்தமானதும் போதிய வெளிச்சமுள்ள இடத்திலேயே கட்டிவைக்கவேண்டும். கொஞ்சம் சூரிய வெப்பம் தங்குதலும் உத்தமம். ஏனெனில், சூரிய வெப்பத்தினல் விஷக்கிருமிகள் நாசமடைகின்றன; துர்க்கந்தம் ஒழிகின்றது; ஆகாயம் சுத்தமடைகின்றது.

சாதாரணமாக விவசாயிகள் தங்கள் கால்நடைகளுக்கு இராக்காலங்களில் படுக்கைக்காக வைக்கோல் கூளங்கள், தழைகள் முதலியனவற்றை உபயோகித்தால் அவை எருவுக்கு ஆதாயமாகின்றதென்பதைச் சென்றமாதத்துப் பத்திரிகையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். ஆனல், அவர்கள் எருவின் லாபத்தைக்கருதி இவ்விதம் செய்யாவிடினும், வியாதிப்பட்ட கால்நடைகளுக்குச் சௌக்கியமுண்டாகும்பொருட்டாவது செய்வது அவசியமாகும். அவற்றிற்குப்போடும்படுக்கையானது மெத்தென்றிருக்கவேண்டும். கரடுமுரடாயிருக்குமானல் கால்நடைகளுக்குக் காயமுண்டாகும்.

கால்நடைகளுக்குக் காய்ச்சல் முதலான வியாதிகள் உண்டானல், அப்போது அவற்றிற்குப் போர்வையை உபயோகிக்கவேண்டும். குளிர்ச்சியாயிருக்கும் சமயத்திலும் இவ்விதம் செய்யவேண்டியது அவசியமாகும். பிரதிதினமும் அவற்றின் போர்வையை நீக்கி வைக்கோல்கொண்டு தேகத்தைத்தேய்த்துச் சுத்தம் செய்யவேண்டும்.

வியாதிகண்ட கால்நடைகள் சில சமயங்களில் அசக்தியினல் ஒரே பக்கத்தில் படுத்திருப்பதுண்டு. அப்போது அவற்றை மெதுவாக மறுபுறம் புறட்டிவிடுவது நல்லது. மற்றும் மரத்துப்போன அங்கங்களைத் தடவிக்கொடுத்து இரத்தவோட்டம் உண்டாகும்படி செய்யவேண்டும். கால்நடைகள் வாயற்ற ஜீவனுகையால், அவற்றின் தேவைகளை நாம் நன்கு கவனித்து, வேண்டிய சிகித்ஸைகளைச் செய்யவேண்டும்.

தமிழ்ப் புஸ்தகங்கள்.

ஔவை	0	6	0
நம் அருந்தமிழ் மொழியில் சிறந்த நீதி நூல்களையும், தனிப்பாடல்களையும் அருளிச்செய்து உலகத்தை உய்வித்த ஔவையாரின் திவ்விய சரித்திரம். பல நூல்களைத் தழுவியும் புலவர்களின் கர்ணபரம்பரையை அனுசரித்தும் எழுதப்பட்டது.			
காரைக்காலம்மை சரிதை	0	1	0
கற்பிலும் ஈசுவரபக்தியிலும் சிறந்த பெண்மணியும், சிவனடியார் அறுபத்து மூவரில் ஒருவரும் தெய்வக் கவிஞருமாகிய காரைக்காலம்மை என்னும் புனிதவதியாரது இனிய சரித்திரம்.			
விநோதரசமஞ்சரி	1	2	0
த்ரேஸர் சரித்திரம்	1	0	0
கோபாலகிருஷ்ணகோகலே	0	8	0

மானேஜர், ஜனோபகாரி ஆபீஸ், வேலூர்.

Krishnadevaraya.

(A. D. 1484—1524.)

By Mr. K. P. Seshadri Aiyangar,
Teacher, Muthialpet High School, Madras.

கிருஷ்ணதேவராயன்.

கிருஷ்ணதேவராயனது முதல் விவாகத்தைப் பற்றிச் சென்ற வைகாசி மாதத்திய பத்திரிகையில் விவரமாகச் சொல்லியாய்விட்டது. இந்தச் சமயம் அவனது இரண்டாம் விவாகத்தைப்பற்றிச் சற்று ஆராய்வோம்:—

முன்னமேயே ராயன் 1515 கி. பி. யில் தென்தேசத்திலுள்ள ராஜ்யங்களைக் கைப்பற்றப் புறப்பட்டான் என்று சொல்லியுள்ளோம். அவ்விதம் திக்விஜயம் செய்து, கோண்டவிடு, பெல்லம்கொண்ட, வினுகொண்ட, பெஜவாடா, கோண்டபல்லி, ராஜமஹேந்திரி இவைகளைப் பிடித்துக்கொண்டான்; விசாகப்பட்டணம் ஜில்லாவைச்சேர்ந்த பீமலிப்பட்டணம் என்னும் நகரத்துக்கு 10 மைல் தூரத்திலுள்ள போதனூர் என்ற இடத்தில் ஒரு பெரிய கல்தூண் நாட்டினான்; அதில் தான் பகைவரைக் கொன்று வெற்றிமாலை பூண்டு கைக்கொண்ட நாடுகளைப் பற்றிய விவரங்களைப் பொறிப்பித்தான்; அதே ஜில்லாவிலுள்ள வீரவல்லி தாலூகாவைச் சேர்ந்த வாடாதியையும் தன் ராஜ்யத்துடன் சேர்த்தான்; இந்தப் பிரதேசங்களையெல்லாம் தன் ஆளுகையின்கீழ் அடக்கிய பின்னர், ஒரிஸ்ஸாவிற்குச் சென்றான்; அது அவன் பகைவனது ராஜ்யமானதால், அதன் ராஜதானியாகிய கட்டக் என்ற இடத்திற்குச் சென்று, அதை எரிக்கிரையாக்கினான். அந்தப் பிரதேசத்துக்குக் களிங்கராஜ்யம் என்று பெயர். அதற்குப் பிரதாபருத்ரன் என்பவன் அதிபதி. அவன் தன் ராஜதானியைத் தீக்கிரையிடப் படுவதினின்றும் காப்பாற்றக் கிருஷ்ணதேவனிடம் சென்று, தன் மகளைக் கல்யாணஞ்செய்து கொடுக்கச் சம்மதிப்பதாகச் சொன்னான். கிருஷ்ண தேவராயன் மகிழ்ச்சிகொண்டு தீயை அணைத்து விட்டான். தான் ஜயித்த நாடுகளெல்லாவற்றினையும் களிங்கனுக்குப் பிரியத்தினால் கொடுத்து விட்டான்.

கிருஷ்ணதேவனது புனர் விவாகம்.

பிரதாபருத்ரன் தன் புத்திரிக்கும் விஜயநகர வாசனுக்கும் விவாகம் செய்விக்கப்போவதாக யாவருக்கும் மணவோலை அனுப்பிவிட்டான். தன் குமாரத்தியிடமும் இச்சமாசாரத்தைச் சொல்லியிருந்தான். அவளுக்கு ஜாதியில் இழிஞனை கிருஷ்ணதேவனை மணக்க இம்மியும் இஷ்டமில்லை. தகப்பனோ, கட்டாயத்தின்மீது கல்யாணம் செய்துவிடுவான் போலிருந்தது. இவையெல்லாவற்றையும் நன்றாக யோசித்துப் பார்த்து, கடைசியில் ஒரு முடிவுக்கு வரலானாள். தான் கிருஷ்ணதேவனை முதலிற் கொன்றுவிட்டுத் தானும் தன் வாளுக்கு இரையாய் விடுவதுதான் நல்ல யுக்தியென்று தீர்மானித்தாள். தன்னுயிரினும் மேலாகப் பாவித்துவந்த தன் ஸ்நேகிதையிடம் இத்தீர்மானத்தைச் சொல்லி இரகசியமாக வைத்துக்கொள்ளும்படியும் கேட்டுக்கொண்டாள். அந்தத்தோழி தன் வீட்டை அடைந்ததும் அடையாததுமாகத் தன் ஸ்நேகிதையிடம் ராஜகுமாரியின் தீர்மானத்தை வெளியிட்டாள். அவள் தன் பிராண ஸ்நேகிதைகளிடம் சொன்னாள். இவ்விதம் அரசகுமாரியின் தீர்மானம் யாவருக்கும் தெரிந்துவிட்டது

ஒரு விஷயத்தை இரகசியமாக வைத்துக் கொள்ள ஸ்திரீகளால் முடியாது. எது இரகசியமாக இருக்கவேண்டுமென்று எண்ணுகிறார்களோ அதுதான் முதலில் பகிரங்கமாகிவிடும். ஸ்திரீகளுக்கும் ரகசியத்துக்கும் வெகுதூரம்.

பிரதாபருத்ரனது புத்திரியின் தீர்மானம் திம்மரசுவின் காதிற்கும் எட்டியது. கிருஷ்ணதேவ ராயன் விவாகத்திற்காக மங்களஸ்நானஞ்செய்து

விட்டு, விரதக்கோலத்தை அனுசரித்துக்கொண்டிருந்தான். திம்மரசு இதற்கு என்னசெய்வதென்று ஆலோசிக்கலானான்; கிருஷ்ணதேவனிடம் சென்று இரகசியமாக அவனுடைய உயிர் ஆபத்திலிருக்கிறதென்றும், ராஜகுமாரியின் தீர்மானம் இன்னதென்றும், அதினின்றும் மீளவேண்டுமாயின் தான் சொல்லும் விதம் செய்யவேண்டுமென்றும் விவரமாகச் சொன்னான். தான் உரைக்கும் வண்ணம் செய்தால் ஜயிப்பது திண்ணம் என்று உறுதி கூறினான்.

பதினெண் வாத்யங்கள் தாம்தாம் என முழங்க, ராஜகுமாரியின் சங்குபோன்ற கழுத்தில் கிருஷ்ணதேவராயன் திருமங்கல்யதாரணம் செய்தான். மாலையும் அணுகியது. இவ்விராஜதம்பதிகள் சயனிப்பதற்கு ஹம்சதூலிகாமஞ்சம் முதலியவைகள் அலங்காரம் செய்யப்பட்டன. அப்போது அப்பாஜி ஒரு சூழ்ச்சிசெய்தான். அது மிகவும் சிலாகிக்கத் தக்கதோர் யுக்தியே. கிருஷ்ணதேவனைப்போல் ஒரு பெரிய உருவம் செய்து, அதனுள்ளே தேனைக் கொட்டிவைத்தான். அப்பதுமையை மஞ்சத்தின்மீது படுக்கவைத்து, அதன்மீது போர்வைகளைப் போர்த்துவைத்துவிட்டு, தான் அம்மஞ்சத்தின்கீழ் என்ன நடக்கிறதோ பார்ப்போமென்று பதுங்கியிருந்தான். இவ்விதம் ஒளிந்துகொள்வதற்கு முன், சேடிகளிடம் ராஜன் அதிக சிரமமடைந்திருப்பதனால் அவனுர்க்கு அதிகமாகத் தொந்தரை கொடுக்கவேண்டாம் என்று அப்பாஜி சொல்லிவிட்டிருந்தான். அந்தச் சேடிகளுக்கெல்லாம் ராஜகுமாரியின் இரகசியம் தெரியுமாதலால், அரசன் தூங்குவது அவர்களுக்குச் சாதகமாயிற்று. மணமகள் ஆபரணாலங்கிருதையாய் மெதுவாகச் சயனகிருஹத்தை அடைந்தாள். பள்ளியறைக்குள் காலை வைத்ததும், தோழிகளெல்லோரும் சென்றுவிட்டனர். மணமகள் தனியாக அவ்வறையிலிருப்பதாக உணர்ந்தாள். தான் ஆடையினுள் மறைத்துவைத்திருந்த கட்கத்தை எடுத்து, கட்டிலின்மீது படுக்கவைத்திருக்கும் அரசப்பதுமையை அரசனென்றே எண்ணி, ஓரேவீசில் வெட்டிவிட்டாள். அதனுள்ளிருந்த தேன் வேகமாகத் தெறித்தது. அப்படித் தெறித்த தேனின் ஒரு துளி மணமகளின் வாயில் விழுந்தது. 'அந்தோ! பெரிய பாவியானேனே! மதம்பிடித்த யானை தன் தலையிலேயே மண்ணை வாரிப்போட்டுக்கொள்வதேபோல், நானே எனக்குக் கெடுதிகளைச் சம்பாதித்துக்கொண்டேனே! இவ்வளவு இனிமை பொருந்திய நாதனைக் கூடி வாழாமே, மந்தபுத்தியினால் கொன்றேனே! எனக்கு இந்தப் பாப கிருத்தியத்திற்கு எந்த லோகந்தான் கிடைக்குமோ! அறிகிலேன். ஐயோ! 'பெண்புத்தி பின்புத்தி' வாஸ்தவமே. என் நாதனை உயிருடன் காண நேரிடின், அவரது வாக்குக்கு எதிரிடையின்றி வாழ்வேன்' என்று சொல்லும்போது, திம்மரசு பதுங்கியிருந்த இடத்திலிருந்து மெதுவாக அவளை அணுகி, 'இனி கணவன்மீது பூர்ணமாக அன்புகொண்டு இனிது வாழ்ந்திருப்பதாக வாக்குறுதிசெய்தால், உன் நாதனை நான் உயிருடன் கொண்டுவருவேன்' என்றான். அப்போது அவள் திடீரென்று எதிரில் ஒரு மனிதன் நிற்பதைக்கண்டு, சில நிமிஷநேரம் ஒன்றுந் தோன்றாது ஸ்தம்பித்து நின்றுவிட்டாள். பிறகு தன்னெதிரில் நிற்பவன் தன் மந்திரி என்று தெளிந்து, மிகவும் நாணியவளாய், 'இனி ஒருபோதும் இத்தகைய சாகசத்தைச் செய்யேன்; என்னுயிர் இவ்வுடலைவிட்டு நீங்கும் பரியந்தம் என் நாதனுக்குத் தொண்டு பூண்டொழுகுவேன். இந்தக்ஷணமே என் நாதனும் துரையை நான் காணவேண்டும். எங்கிருக்கிறார் என்பதையாவது சொன்னால், நானாகவே சென்று காணலாம்' என்று தன் பிராணநாதனைக்காண மிகவும் மனங்கொண்டாள். அவளது வேண்டுகோளுக்கிரங்கி, அப்பாஜி பக்கத்தறையில் பதுங்கியிருக்கும்படி செய்த கிருஷ்ணதேவனைத் தன்னுடன் பள்ளியறைக்கு அழைத்துவந்தான். தன் நாதனைக் கண்டதும், அவள் நமஸ்காரம்செய்து, தான் செய்த துஷ்கிருத்யத்திற்குத் தன்னை க்ஷமிக்க வேண்டினாள். ஸதிபதிகளிருவரும் ஒருவர்க்கொருவர் கொஞ்சமும் மனஸ்தாபமில்லா

மல் ஒருமித்த மனத்தராய், உயிரொன்றும் உடலிரண்டுமாய் அன்னியோன்யபாவத்துடன் இருப்பதாக அப்பாஜிக்கு உறுதி மொழியளித்தனர். இவ்வுறுதி மொழியைக் கேட்டு அப்பாஜி வெளியே சென்றான். இதன்பிறகு ராஜதம்பதிகள் பூவும் மணமும்போல் மனதொருமித்த காதலராய் வாழ்ந்துவந்தார்கள்.

கிருஷ்ணதேவனுக்கு இரண்டு மனைவிகள் இருந்தனரென்னும் விஷயம், அவன் எழுதிய 'விஷ்ணு சித்தீயமு' என்னும் தெலுங்கு கிரந்தத்தில் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதல் திக்விஜயம் செய்யப் புறப்படும்போது, சிம்மாசலத்திற்குச் சென்று, அங்குள்ள தேவாலயத்திற்கு அநேக மானியங்கள் விட்டான். இதன் உண்மையை அத்தேவாலயத்திலுள்ள ஏழாவது கல்தூணில் பொறித்திருக்கும் சாசனத்திற் காணலாம்.

"மஹாராஜாதிராஜ பரமேச்வர, மூருராயர கண்ட, ஆதிராய விஜய பரீஷஜி தப்புராயர கண்ட, யாவனராஜ்ய, சமஸ்த பாணுசாரிய, வீரப்பிரதாப, கிருஷ்ணதேவ மஹாராயலு விஜய நகரத்தை ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்து கொண்டிருக்கும்போது, உதயகிரி, கொண்டவீடு, கொண்டபல்லி, ராஜமஹேந்திரி இவைகளை எதிர்த்து ஜயித்துப் பிறகு சிம்மாத்ரிக்குச் சாலிசகம் 1438 அதாவது 1516 கி-பி. யில் தாதுவருஷம் சித்திரை மாதம் கிருஷ்ணபக்ஷம் துவாதசி திதியில் விஜயம் செய்தார். அப்பொழுது, தன்மாதா நாகதேவம்மாவும் தன் பிதா வீரநரசராயரும் மோக்ஷசாம்ராஜ்யமடையவேண்டிப் பகவானுக்கு 991 நல்முத்துக்களாலாகிய பெரியதோர் ஹாரமொன்றையும், ஒருஜதை வைரவளையல்களையும், சங்கு சக்ரப்பதக்கங்களையும் 2000 வராகனெடையுள்ள பெரிய பொன் தட்டொன்றையும் பகவானது பாதாரவிந்தத்திற் சேர்த்தார். சின்னதேவி மூலமாக 500 வராகனெடையுள்ள ஒரு தங்கப் பதக்கமும் தன் இளையமனைவி திருமலதேவம்மா மூலமாக அதே யெடையுள்ள மற்றதோர் பதக்கமும் பகவானது சரணாரவிந்தங்களில் சமர்ப்பித்தார்."

மநுசரித்ரம் என்னும் கிரந்தத்தில் இவரைப் பற்றிய விஷயங்கள் செய்யுள்களால் விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவரது பிரபாவமெல்லாம் பாரிஜாதாபஹரணம் என்னும் நூலில் பரக்கக் காணலாம். இந்தப் பாரிஜாதாபஹரணம் என்னும் நூல், இவருக்கும் இவரது பத்னிக்கும் நிகழ்ந்த ஊடலைத் தணிக்க ஒரு புலவர் பெருமான் எழுதினர்: அதில் கிருஷ்ணதேவனது வெற்றியைப்பற்றியும் வீரதீர பராக்ரமச் செய்கைகளைப்பற்றியும் வெகுவாக விஸ்தரிக்கிறார்.

கிருஷ்ணதேவனது தென்னிந்திய ராஜ்யம் மிகவும் விஸ்தாரமானது. அவ்வளவு விஸ்தீர்ணமுள்ள பிரதேசம் எந்த ராஜாக்களாலும் பரிபாலிக்கப்படவில்லை. கோல்கொண்டா, ஓரங்கல் இவ்விரண்டுங்கூட அவனது ராஜ்யத்துக்குட்பட்டிருந்தன. தென்னிந்திய சக்ரவர்த்திகளில் முதன்மையானவனும், அதிவீரதீரபராக்ரமசாலியும், புத்திமானும் கிருஷ்ணதேவனே. அவன் சிறந்த ராஜதந்திரி; மனுநீதி தவறாது ராஜ்யத்தை ஆண்டுவந்தான்: சரியான சட்டதிட்டங்கள் ஏற்படுத்தியிருந்தான். தான் ராஜதானியில் இல்லாவிட்டாலும் ராஜாங்கம் சரிவர நடந்தேறிவந்தது. எந்த யுத்தரங்கத்திற்குச் சென்றாலும், அபஜயம் என்று திரும்பினவனல்லன் கிருஷ்ணதேவன். முற்றுகையிட்ட பிரதேசத்தைத் தன்வசம் சேர்த்துக் கொள்ளாமலிருந்ததேயில்லை. அவன் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு பராக்கிரமசாலியாக இருந்தானோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு கல்வியிலும் நிபுணனாயிருந்தான்; அநேக பண்டித சிரோமணிகளை ஆதரித்துவந்தான். தெலுங்கு பாஷையை விருத்திசெய்வதில், ராஜ்யங்களைப் பிடிக்க எவ்வளவு பணஞ் செலவழித்தானோ, அவ்வளவுக்குமேல் திரவியத்தைச் செலவழித்தான். அவன் ஒரிஸ்ஸாவின் சஜபதிகளையும், அஸ்வபதியின் முகம்மதியர்களையும் தெலுங்கு நரபதிகளையும் ஒருங்கே வென்றான். ஆகவே, மூருராயரகண்ட என்ற கன்னடபட்டத்தைப் பெற்றான். அந்தக் கன்னட பதத்திற்கு மூன்று அரசர்களின் நாயகன் என்று அர்த்தம். கிருஷ்ணதேவனுக்கு அத்தகைய பட்

டப்பெயர்கள் அனந்தமுண்டு. அவன் விஜய நகரத்திற்கருகே துங்கபத்திரை நதிக்கு ஒரு அணைகட்டினான்; சமாதானமாயிருக்குங் காலத்திலும், சண்டையாயிருக்குங் காலத்திலும் தானே ராஜ்ய கார்யங்களைப் பார்த்துவருவான். அவன், தன் தகப்பனுக்கும் தனக்கும் மந்திரியாயும், தன் பிராணனை அநேகந்தடவைகளில் ரக்ஷித்தவனுமுள்ள அப்பாஜியினால் அதிகமான கௌரவத்தை அடைந்தான். அந்த அப்பாஜிதான் கிருஷ்ணதேவனது ஆயுள் முழுதும் மந்திரி ஸ்தானத்தை வகித்திருந்தான். ராயன் இறப்பதற்கு மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்தான் திம்மரசு காலஞ்சென்றான்.

கிருஷ்ண தேவனது கவித்திறமை.

கிருஷ்ணதேவன் ஆந்திர பாஷையில் வல்லவன்; பற்பல காவ்யங்களை இயற்றும் ஆற்றலைப் பெரிதும் கொண்டவன். ஆகவே, அவனுக்கு "ஆந்திரபோஜன்" என்ற கியாதிப் பெயரும் உண்டு. போஜன் எவ்விதம் சம்ஸ்கிருத பாஷையை ஆதரித்து விருத்தி செய்தானோ, அவ்விதம் கிருஷ்ணதேவன் தெலுங்கு பாஷையை ஆதரித்து விருத்தி செய்தான். அவன் சம்ஸ்கிருதத்திலும் கவிபாடும் திறமையைப் பெற்றவன். ஆனால், அவன் எழுதிய சம்ஸ்கிருத நூல்கள் இப்பொழுது காணக்கிடையா. அவன் சம்ஸ்கிருதத்தில் என்னென்ன செய்தானோ அதனைத் திண்ணமாகக் கூற வியலாது. ஆனால், தெலுங்கு பாஷையில் அநேக காவ்யங்களைச் செய்துள்ளான் என்பதை எவனும் மறுக்கத்துணியான் என்பது திண்ணம். பிரபந்தம் என்பது அவனது காலத்தில்தான் உண்டானது. அதுவரை பண்டிதர்கள் சம்ஸ்கிருதத்தில் எழுதப்பட்ட இதிகாசங்கள் புராணங்கள் இவைகளிலிருந்து மொழி பெயர்த்து வந்தார்கள். கிருஷ்ணதேவனது ஆஸ்தான வித்வானான அலஸானி பெத்தன்னதானே தன் மனோகற்பனைப்படி காவ்யமோ எழுதத்தலைப்பட்டார். அவர் ஆந்திரகவிதா பிதாமஹர் என்ற பட்டப்பெயரைப் பெற்றார். அவர் ஆந்திர கவிகளுக்கெல்லாம் பிதாமகர் போல்வர். கிருஷ்ண தேவன் தனக்குச் சம்ஸ்கிருதம் ஆந்திரம் இவ்விரண்டிலும் தேர்ச்சியுண்டென்பதை, தான் ஆமுக்தமாலியதா என்ற விஷ்ணுசித்தீயமு என்னும் கிரந்தத்தில் அதிகமாகக் காட்டியிருக்கிறான்.

கிருஷ்ணதேவனது மதாபிமானம்.

கிருஷ்ணதேவன் வைஷ்ணவனாயினும், பிறமத தூஷணை செய்யமாட்டான். சிவஸ்தலங்களுக்கும் அதிக மானியங்களை விட்டிருப்பதே அதற்கு அத்தாட்சி. அவனது சம்ஸ்தானத்தில் வேறு மதத்தினரும் இருந்தார்கள். நந்திதிம்மன்ன என்ற சைவனும், தூர்ஜதி மதன்னகாரி மல்லப்பா போன்ற வீரசைவர்களும் இருந்தார்கள். அவரது ஆஸ்தான பண்டிதர்கள் எட்டுப்பேர். அவர்களுக்கு அஷ்டதிக்கஜங்கள் என்றுபெயர். அவர்கள் அலஸானி பெத்தன்ன, நந்திதிம்மன்ன இளபராஜு ராமபத்ர, தூர்ஜதி, மாதப்பகாரிமல்லன்ன, பிங்களசூரன்ன, ராமராஜபூஷண, தெனாலிராமகிருஷ்ண என்பவர்கள்.

சீ. பீ சேஷாத்திரி ஐயங்கார்.

அன்புந்தம் அழிவோ? சோகரஸம் பொருந்திய ஒரு இனிய தமிழ் நாவல்.	0	4	0
ராஜாமணி ஓர் உயர்ந்த துப்பறியும் தமிழ் நவீனம்.	0	8	0
லீலாவதி சுலோசனை ப. சம்பந்த முதலியார் இயற்றிய ஓர் இனிய நாடகம்.	0	12	0
ஸரோஜா ஓர் இனிய நாவல்.	0	5	0
ஸாரதா பண்டிதை விசாலாக்ஷியம்மாள் எழுதிய ஓர் நாவல்.	0	6	0
அமலாதித்யன் ஷேக்ஸ்பியர் மகா கவி ஆங்கிலத்தில் எழுதிய 'ஹாம் லேட்' என்னும் நாடகத்தின் தமிழ் அமைப்பு. ப. சம்பந்த முதலியார் எழுதியது.	1	0	0

மானேஜர், ஜநோபகாரி ஆபீஸ், வேலூர்.

Some Evil Characters of Man.

BY MR. P. K. SREENIVASACHARIAR.

மனிதனின் சில தீயகுணங்கள்.

பிறரைத் தூஷித்தல் என்பது மிகவும் அற்பமான காரியம். தம்மிடம் நற்குண முதலிய சிறப்புக்கள் இன்மையையும், பிறரிடம் அவை உள்ளமையையுங் கருதிப் பலர் பொறாமையால் தூஷிக்கின்றனர். பிறரிடம் சிறப்பைக்கண்டால் அவற்றை அடைவதற்கு உற்ற நெறிகளைப் பற்றுவதை விட்டுப் பிறரைத் தூஷிப்பதனால் அவை ஒருவனுக்குக் கிடைக்குமோ? ஒருவனிடம் குற்றமிருந்தாலும் அதைக் கெடுநினைவோடு எடுத்துச்சொல்லுபவன், முதலில் தன்னிடமுள்ள குற்றத்தை அறியானோ? ஒவ்வொருவனுக்கும் தன்னிடமுள்ள கேடுகள் தெரிந்திருக்கின்றன. அவற்றைக் கருதுங்கால், பிறரைத் தூஷிக்கக் கருத்து உண்டாகுமோ? ஒவ்வொருவரிடத்தும் குணதோஷங்கள் உள்ளன. இது பற்றியே,

"ஒருவ னறிவானு மெல்லா மியாதொன்றும்
ஒருவனறியாதவனும்;—ஒருவன்
குணனடங்கக் குற்ற முளானும், ஒருவன்
கணனடங்கக் கற்றானு மில்."

என்றார் நாலடியாரில். உயர்ந்தோரிடத்தும் சில குறைவுகள் இருக்கலாம் என்பது குறித்து அந்நாலடியாரில் மற்றோரிடத்தில்,

"நெல்லுக் குமியுண்டு; நீர்க்கு நுரையுண்டு;
புல்லிதழ் பூவிற்கு முண்டு."

என்றார்.

பிறரிடத்திலுள்ள குணங்களைப் பலரறிய எடுத்துச் சொல்வதே பெருமையும், சிரேயஸுக்குக் காரணமுமாகும். ஒவ்வொருவனுக்கும் தன்னிடத்திலுள்ள குற்றங்குறைகளை வெளியிட்டுக் கொள்வது இன்னும் பெருமையாம். எப்போதும் பிறரிடத்திலிருக்கும் குற்றங்குறைகளை வெளியிடாமற் பாதுகாக்கவேண்டும். இங்ஙனம் தான் பிறரைத் தூஷியாமையோடு, பிறர் அங்ஙனம் தூஷியாதபடி அடக்கவேண்டும்.

"பிறராற் பெருஞ்சுட்டு வேண்டுவான் யாண்டும்
மறவாமே நோற்பதொன் றுண்டு:—பிறர்பிறர்
சீரெல்லாந் தூற்றிச் சிறுமை புறங்காத்து
யார்யார்க்குந் தாழ்ச்சி சொலல்." என்றார்;

குமரகுருபர ஸ்வாமிகள் நீதிநெறி விளக்கத்தில்.

சிலர் மற்றவர்களோடு கூடியிருக்கையில் அவர்களோடு தேனும் பாலும் ஒழுக இனிமையாகக் குலாவிப் பேசியும், அவர்களைப் புகழ்ந்தும் கலந்துறவாடிவிட்டு, அவர்கள் அகன்றபின்னர் அவர்களைத் தூஷித்துப் பேசுகிறார்கள். இவர்களைப் போன்ற ஈனர்கள் வேறு யார்? இவர்கள் அபாயகாரர்களாதலால், தேவர்கள்கூட இவர்களிடத்து அச்சங்கொண்டு இவர்களால் தீங்கு நேராதபடி இமையாக்கண்ணர்களாயிருக்கிறார்களென்று, இவர்களது கொடுமையைப் புலப்படுத்தற்கு ஒரு புலவர் சாதுரியமாக வருணித்துரைத்தனர். அது வருமாறு:—

"முன்னின் றொருவன் முகத்தினும் வாயினும்
கன்னின் றுருகக் கலந்துரைத்துப்—பின்னின்(று)
இழித்துரைக்குஞ் சான்றோரை யஞ்சியே தேவர்
விழித்திமையார் நின்ற நிலை."

சிலர் பிறருடைய கௌரவத்தையும் பெரிய நிலைமையையும் பார்த்துப் பொறாமல், அவர்களை வையவேண்டுமென்று கருதியவர்கள், அங்ஙனம் வைவதால் அவரால் தாம் தீங்கு அடையக்கூடுமென்று அஞ்சி, அவர்கள் இல்லாத இடத்தில் மற்றையோர் முன்னிலையிற் சொன்னாலும் அவர்களால் தீங்கு நேருமோ என்று அஞ்சி, அவர்கள்மீது தூஷணையாக அநாமதேயக் கடிதம் எழுதிவிடுகிறார்கள். இவர்களது தூஷணையில் அவர்களுக்கு நேர்வதொன்றும் இல்லை. இதனால் இவர்கள் வெளிப்படாவிட்டாலும், இவர்களது பயங்காளித்தனமும், அவிவேகமும், ஈனத்துவமும் நன்கு வெளிப்படுகின்றன. பலர் பரதூஷணையோடு ஸ்வஸ்தோத்திரமும் செய்கின்றனர். தம்மைத் தாம் பாராட்டிப் பேசுவத

னால் ஒருவர்க்குச் சிறிதும் பெருமை ஏற்படுவதில்லை.

"தன்னை வியப்பிப்பான் தற்புகழ்தல், தீச்சுடர்
நன்னீர் சொரிந்து வளர்த்தற்றால்;—தன்னை
வியவாமை யன்றே வியப்பாவ(து)! இன்பம்
நயவாமை யன்றே நலம்."

என்றார் நீதிநெறி விளக்கத்தில். ஸ்வஸ்தோத்திரமும், பரநிந்தையுமில்லாதவர்களே சான்றோர்கள். ஒருவன் பிறரைத் தூஷித்தலால் தனக்கு மேன்மையைத் தேடவிரும்புதல் அறிவீனம். அதனால் அவன் தன்நோக்கத்திற்கு எதிரிடையான சிறுமையையே தேடிக்கொள்கிறான்.

தன்னுடைய குணங்களாலேயே பிறரைக்காட்டிலும் விசேஷமான மேன்மைபெற அவற்றைத் தேடவேண்டும். பெரும்பாலும் குணமில்லாத மனிதர்களே தம்மைத் தாம் பெருமைப்படுத்திக்கொண்டு, தங்களிடத்தில் குணங்கள் இன்மையாலோ குறைவினாலோ குணசாலிகளான பிறரை வைகிறார்கள்; தூஷிக்கிறார்கள். இவர்கள் தம்மைப்போன்ற துஷ்டர்களால்தான் கௌரவிக்கப்படுவார்கள். அவர்கள் சமூகத்தில் பெருமைபெறுவதே இவர்களுக்கு ஆனந்தம். தங்களை 'நீ சொல்வதெல்லாம் உண்மை; நியாயம்' என்று ஈனர்களாகிய அவர்களால் சொல்லப்படுகிறபோது, மிகவும் ஸந்தோஷமடைந்து, அவர்களில் தாங்களே குணமுடையவர்களென்று கர்விக்கிறார்கள். துஷ்டர்கள் துஷ்டகுணங்களில் மேம்படுவதையே பெரிய ஜயமென்று கருதுகிறார்கள். குணங்கள் நிரம்பிய புலவன் ஒருவனையும் நிந்திக்காமலும், தன் பெருமையைப் பாராட்டாமலும் இருந்தாலும், அவனைப் புகழ் தேடி வந்தடைகின்றது. தூய்மையும் நல்ல வாசனையுமுள்ள மலர்களின் மணமானது, அவை சொல்லித் தெரிவிக்காவிட்டாலும், பெருமைபெறவில்லையா? அங்ஙனமே ஆகாயத்தில் நிர்மலனான கதிரவன் சொல்லாமலிருந்துகொண்டே விளங்குகின்றான். பொன்னும், முத்தும், பாலும், தேனும், பட்டும் முதலியன பெருமைபெறுதல் சொல்லித்தானா? அநேக அசேதனங்கள் பேசாமலிருந்துகொண்டே உலகத்தில் புகழ்பெற்று விளங்குகின்றன. மூடனானவன் குணமற்ற தன்னைப் புகழ்வதனால் உலகத்தில் விளங்குவதில்லை. மேலோரைப் பல்லாயிரம்பேர் காறித் துப்பி இகழ்ந்தாலும், அவர் மஹிமை குன்றுமோ? வித்துவானானவன் குழியில் வைத்து மறைக்கப்பட்டாலும் பிரகாசிப்பான். உண்மைக்கு மாறான கீழ்மையான வசைச்சொல் கம்பீரமாகப் பலரால் சொல்லப்பட்டாலும், நீர்க்குமிழிபோல் மாய்ந்துவிடும். ஒரு மேலோனைப்பற்றிய இசையானது பிறர்க்குக் கேளாமல் மெல்லச் சொல்லப்பட்டாலும், அடுக்கிய மூவுலகுங் கேட்கும். மௌட்டியமும் கொழுப்பும் மிக்க ஈனர்களது சொற்களெல்லாம் சாரமில்லாதவை. அவை வரம்பு கடந்து அதிகமாக இருக்கின்றன. அவை அவர்களுடைய கொடுமையைக் காட்டுகின்றன. மதிப்போ அவமதிப்போ, பெரியோர்களால் ஏற்பட்டால் மாத்திரமே கவனிக்கத்தக்கது. நயமறியாத மூடர்களின் தூஷணையையும் ஸ்தோத்திரத்தையும் அறிவுடையோர் கவனிக்காமல் உபேக்ஷிக்க வேண்டும். இது அவர்களைச் சிட்சிப்பதற்கு உரிய நல்ல சாதனம். இப்படி உபேக்ஷித்துப் பொறுத்துவிட்டால், அவன் வாழ்வடையாமல் ஒழிவது திண்ணம். இதனை,

"எய்திருந்த அவைமுன்னர்ச் சென்றெள்ளி
வைதா னொருவ னொருவனை—வைய,
வயப்பட்டான் வாளா விருக்குமேல், வைதான்
வியத்தக்கான் வாழு மெனின்."

என்னும் நாலடியாரிலுங் காண்க. வரம்பு கடந்து பேசுபவரைத் தம் தகுதியால் வென்றுவிடவேண்டும்.

"மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாந்தம்
தகுதியான் வென்றுவிடல்."

என்றார் திருவள்ளுவநாயனாரும்.

பு. க. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர்.

Cultivation of Papaya.

பப்பாளி மரம் பயிர் செய்தல்.

பப்பாளி மரமானது உஷ்ணமாயுள்ள எல்லாத் தேசங்களிலும் பயிர் செய்யப்படுகின்றது. இது ஆதியில் அமெரிக்காவில் பயிர் செய்யப்பட்டு வந்ததென்றும், பிறகு மற்ற உஷ்ணப்பிரதேசங்களில் பரவியதென்றும் சொல்லப்படுகின்றது. இந்தியாவிலும் டெல்லி முதற்கொண்டு ஸிலோன்வரை எங்கும் பயிராகின்றது. இம்மரமானது இந்தியாவிற்கு எப்போது கொண்டு வரப்பட்டதென்று திட்டமாகச் சொல்லமுடியாது. ஆனால், இதன் விதைகள் 1626-ம் வருஷத்தில் இந்தியாவிலிருந்து நேபில்ஸ் என்னும் பிரதேசத்துக்கு எடுத்துக்கொண்டுபோகப்பட்டதென்றும், அதனால் இது சுமார் 300 வருஷங்களாக இந்தியாவில் பயிராகி வருகிறதென்றும் தெரிகின்றது.

பப்பாளி மரத்தை அழகுக்காகப்பலர் தோட்டங்களில் வைத்துப் பயிர் செய்கிறார்கள். இது 10 அடி முதல் 20 அடி வரையில் வளரும். தோற்றத்தில் பனைமரத்தை ஒத்திருக்கும். இம்மரமானது ஜனங்களின் சிரத்தையின்றி எங்கும் வளர்வதனால், அவர்கள் இதைப் பயிர்செய்யும் விஷயத்தில் அதிகமாக அக்கரைகொள்வதில்லை. ஆனால், கிரமமாக இதை நல்ல வளமுள்ள நிலத்தில் வைத்துப் பயிர்செய்வோமானால், நல்ல பலனைக் கொடுக்குமென்பதில் ஐயமில்லை. மரம், நட்ட ஒருவருஷத்திற்கெல்லாம் பலன்கொடுக்க ஆரம்பிக்கும்.

இனங்கள்.

பப்பாளி மரத்தில் இரண்டு இனங்கள் உள்ளன. அவை ஆண்இனம் பெண்இனம். ஆண் இனத்திற்கும் பெண் இனத்திற்கும் ஆரம்பத்தில் ஒருவித வித்தியாசமும் தெரியாது. மரங்கள் பூத்தபிறகுதான் எது எந்த இனத்தைச் சேர்ந்ததென்பது விளங்கும். ஆண் மரத்தின் புஷ்பத்தண்டுகள் நீளமாய்க் கொத்துக்கொத்தாகச் சிறுத்துத் தொங்கிக்கொண்டிருக்கும். பெண் மரத்தின் புஷ்பங்கள், தனித்தனியாயும், பெரியவையாயும் நீளமாயும், காம்புகள் குட்டையாயும் மரத்தில் ஒட்டிக்கொண்டிருப்பதுபோலத் தோன்றும். ஆண்இனங்கள் காய்ப்பதில்லை. பெண்இனங்களோ காய்க்கின்றன. பெண்இனங்கள் காய்ப்பதற்கு, அவற்றின் புஷ்பங்களோடு ஆண்மரத்துப்புஷ்பங்களின் சேர்க்கை அவசியமாகும். பல பெண்மரங்களின் மத்தியில் ஒரு ஆண்மரம் இருத்தல் அவசியம். ஆண்மரங்கள் அதிகமாயிருக்குமானால், அவற்றைப் பிடுங்கி எறிந்துவிட்டு, அவ்விடங்களில் வேறுசில பெண் மரங்களை நடலாம்.

நிலம்.

பப்பாளிமரமானது எங்கும் சாதாரணமாக வளரக்கூடியது. ஆனால், அதிகமான பலனைப் பெறவேண்டுமாயின், அம்மரத்தைத் தனியே வைத்துப் பயிர்செய்யவேண்டும்; நல்ல நீரோட்டமுள்ள நிலங்களில்வைத்துப் பயிர்செய்யலாம்; மணற்பாங்கான இடமும் சிறந்ததே. நீர் தேக்கமான இடங்களில் இதைப் பயிர் செய்ய இயலாது.

நாற்றங்கால்.

விதைவிதைக்க உத்தேசித்திருக்கும் நிலத்தை நன்றாகக்கொத்தி, புல்பூண்டு முதலியவற்றை நீக்கிச் சுத்தப்படுத்தவேண்டும். பிறகு அதைச் சிறு சிறு பாத்திகளாகக் கட்டி, அப்பாத்திகளில் போதுமானவளவு உரம் வைக்கவேண்டும்.

விதைவிதைத்தல்.

நாற்றுக்குத் தேவையான பப்பாளிவிதைகளை நல்ல பழங்களினின்று எடுக்கவேண்டும். நல்ல மணமும் உருசியுமுள்ள பழங்களினின்று கிடைக்கும் விதைகளே மிகச்சிறந்தன. மேற்கூறிய விதம் தயார்செய்யப்பட்ட பாத்திகளில் இவ் விதைகளை இலேசாகத் தூவவேண்டும். பிறகு அவை மண்ணில் மறையும்படிசெய்து, பிரதி தினமும் இரண்டுமுறை தண்ணீர் தெளித்துவரவேண்டும். இவ்விதம் செய்தால், பத்துப்பன்னிரண்டு தினத்தில் முளைகள் கிளம்பும். பிறகு

ஒருமாதகாலம் தண்ணீர் விட்டுக்கொண்டுவந்தால், செடிகள் ஐந்தாறு இலைகள் விட்டுக்கொண்டு ஆறு அங்குலம்வரை வளர்ந்துவிடும்.

நாற்று நடுதல்.

கன்றுகள் ஆறு அங்குலம்வரை வளர்ந்தவுடன், நடப்படுவதற்கு ஏற்றவையாகின்றன. நடப்படும் இடத்தில் இரண்டடி நீளமும், இரண்டடி அகலமுமுள்ள குழிகள் தோண்டவேண்டும். அதிகமான ஆழம் இருக்கக்கூடாது. ஒவ்வொரு குழிக்கும் 15 முதல் 20 அடிவரை தூரம் இருக்கவேண்டும். ஒவ்வொன்றிலும் உரமும் மண்ணும் கலந்து கொட்டி, அவற்றில் கன்றுகளை நடவேண்டும். கன்றுகளின்கீழ்த் தண்ணீர் தங்கும்படி விடக்கூடாது. தண்ணீர் தங்குமானால், அவற்றின் வேர்கள் அழுகிச் செடிகள் சாய்ந்துவிடும்.

பலன்தரும் காலம்.

கன்றுகள் நட்ட ஒருவருஷத்திற்குள் பலன் கொடுக்க ஆரம்பிக்கும். பிறகு மூன்று நான்கு வருஷங்கள்வரை நல்லபலனைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும். அதற்கப்பால் காய்கள் சிறுத்தும் உருசியற்றும் போகின்றன. ஆதலால், நாட்பட்ட மரங்களை வெட்டிவிடுவது உத்தமம்.

விரோதிகள்.

பப்பாளிமரமும் சில சமயங்களில் ஒருவிதப் பூச்சிகளால் பாதகமடைகின்றது. மழைக்காலங்களில் இப்பூச்சிகள் மரத்தின் இலைகளைத் தின்று நாசத்தை உண்டுபண்ணுகின்றன. மரங்களின் அருகே புல்லுகள் அதிகமாக வளர்ந்திருக்குமானால், இப்பூச்சிகள் அங்குவந்தடைய ஹேதுவாகும். காக்கைகளும், காய்கள் பழுக்ும்தறுவாயில் அவற்றைக் கொத்தி நாசப்படுத்துகின்றன.

உபயோகங்கள்.

பப்பாளிப்பழமானது சாப்பிடுவதற்கு மிகவும் உருசியாயிருப்பதனால், ஜனங்கள் அதை உண்ணப் பிரியப்படுகிறார்கள். இப்பழமானது ஜீர்ணத்தை உண்டாக்குகின்றது. ஆதலால், அஜீர்ணத்தால் வருந்துகிறவர்கள் இதைச் சாப்பிடுவதுண்டு. அநேகர் பப்பாளிக்காயைச் சமையலுக்கு உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். பப்பாளிக்காயினின்று கிடைக்கும் பாலை உட்கொண்டால், வயிற்றிலுள்ள கிருமிகள் நாசமாகின்றனவென்று சொல்லப்படுகின்றது. இன்னும் இப்பாலினின்று பப்பாயின் என்னும் சத்து எடுக்கப்படுகின்றது. இதற்குக் கடினமான ஆகாரத்தையும் ஜீர்ணிக்கச் செய்யும் சக்தியுண்டு. பப்பாளிக்காயைக் கத்தியினால் கீறி அதினின்று வடியும் பாலை ஒரு கண்ணாடியில் ஏந்திக் காயவைத்தால், அது கெட்டியாகின்றது. பிறகு அது விற்பனைசெய்யப்படுகின்றது.

Idle sick.

By Dr. S. Chandrasekhar.

சோம்பல் வியாதி.

உலகத்தில் நவநாகரிகங்கள் விருத்தியடைந்து வருவதற்கொப்பப் பல புதுமையான வியாதிகளும் தோன்றி மனித சமூகத்திற்குப் பற்பல தீங்குகளைச் செய்து வருகின்றன. இதற்கு உதாரணமாக; மேற்கு இந்தியத்தீவு (West Indies) கூட்டத்தைச் சேர்ந்த போர்ட் ரிகோவில் (Porto Rico) சோம்பல் வியாதி என்னும் ஓர் நூதன நோய் தோன்றியுள்ளதாம். இது ஆப்ரிகாவிலும், மற்றும் சில இடங்களிலும் தோன்றியுள்ள தூக்க வியாதிக்கு ஒப்பானதாம். மகாமாரி (Plague), விஷபேதி (Cholera) மலைஜுரம் (Malaria) விஷமச்சுரம் (Typhoid Fever) முதலிய மிகக் கொடிய பெருங்கொள்ளை நோய்களுக்கு பாக்டீரியா (Bacteria) என்னும் மிகநுண்ணிய சிற்றுயிர்க்கிருமிகள் ஆஸ்பதமாயிருப்பதுபோல, ஓர் வகை மூட்டுப்பூச்சி

(Hookworm) யின் கடி இந்த வியாதி உற்பத்தியாவதற்குக் காரணமென்பது வைத்தியசாஸ்திரிகளின் துணிபாம். இந்தப்பூச்சி சடித்தவுடன் தேகத்தில் சோம்பல்பிடித்துக்கொள்ளுகிறது. சடிக்கப்பட்டவன் உற்சாகமற்று மந்தமுடையவனாகி வேலையை நிறையாமற் படுத்துழல்வன். முதன் முதல் இந்த வியாதி போர்ட்ரிகோவில் மாத்திரம் பரவக் காணப்பட்டது. இப்பொழுது அது அவ்விடத்திலிருந்து இன்னுஞ் சில இடங்களுக்குப் பரவியிருப்பதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அமெரிக்கா ஐச்ய தேசத்தின் தென் மாகாணங்களில் இப்போது இந்நோய் பரவும் விதம் அதிகரித்துவருகின்றது. அந்தப் பகுதியிலுள்ளவர்கள் இதுவரை ஏராளமாக இந்நோய்க்கு உட்பட்டிருக்கிறார்களெனக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கின்றது.

அமெரிக்கா ஐக்யமாகாணத்திலுள்ள கோடீசுவரான ராக்பெல்லர் என்பவர், இந்நோயால் பீடிக்கப்படுவோர்க்கு ஏற்றசகாயஞ்செய்ய முன்வந்திருக்கிறார். இதன் மூலகாரணங்களைத் திட்டமாய் ஆராய்ச்சிசெய்து அதற்கான சாரியங்களைக் கவனிப்பதற்காக இவர் 30 லட்சம் ரூபாய் உதவிசெய்திருக்கிறார். இவருடைய உதவியின் காரணமாகவே, அமெரிக்காதேச வைத்தியர்கள், சிலகாலம் போதிய ஆராய்ச்சிகளைச்செய்து, தக்க சிகித்ஸையால் இந்நோய் நீங்குமென்று கண்டுபிடித்தார்கள்; இதற்கான மருந்துகளையும் தயாரித்துள்ளார்களெனத் தெரிகின்றது. இந்நோய்க்குச் செய்யவேண்டிய சிகித்ஸைகள் மிகவும் இலகுவானவையேயென அவர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆகையால், இது தூக்க வியாதியைப்போல் அவ்வளவு கொடியதும், அசாத்தியமுமானதன்று என்பது வெளிப்படை. இந்நோய்க்குக் காரணமான ஓர்வகை மூட்டுப்பூச்சியின் விஷம் தேகத்தினின்று நீங்கியவுடன், நோயும் தானாகவே ஒழிகின்றது.

அழுக்குமிகுந்த இடங்களிலேயே இந்நோய் அதிகமாகப் பரவுவதனால், இதற்கு ஊத்தை வியாதி என்றும் ஒரு பெயருண்டு. இப்போது இது மேல்நாட்டிலும் கீழ்நாட்டிலும் சமமாகவே பரவிவருகின்றதென்று மேதாவிகள் கண்டிருக்கிறார்கள். இலங்கைத்தீவின் தோட்டங்களிலுள்ள இந்தியக்கூலிகளுள்ளும் இந்நோய் பரவியிருக்கக் காணப்பட்டது. தோட்டத்தலைவர்கள், இக்கூலிஜனங்களுக்குள் இது பரவியிருந்ததை முதலில் அறியாமல், வேலைசெய்ய முயற்சியற்றுச் சோம்பியிருந்த இவர்களை நிந்தித்து வந்தார்கள். சில சமயங்களில் கூலிகள் இக்குற்றத்திற்காகப் பகிரங்கமாகத் தண்டனையும் அடைந்துவந்தார்கள். இவ்வளவிற்குங் காரணம்: தோட்டமுதலாளிகள் இவ்வியாதியைப் பற்றி அறியாமலிருந்ததே. பிறகு டாக்டர் தோமஸ் என்பவர், அங்குச் சில பரீக்ஷைகளைச் செய்து, கூலி ஜனங்களுக்குள் சோம்பேறிகளாகக் காணப்படுவோர் உள்ளபடி சோம்பேறிகளல்லரென்றும், அது நோயேயென்றுங் கண்டுபிடித்து, அதைப்பற்றி ஒருபுத்தகமெழுதி வெளியிட்டார். இப்போது தோட்டத்தலைவர்களெல்லோரும் இந்நோயை நீக்குவதற்குப் பல முயற்சிகளைச் செய்துவருகிறார்கள். இவர்கள் ஜீவகாருண்யத்தை முன்னிட்டுச் சோம்பல் வியாதியால் சோம்பியிருக்கும் கூலிகளுக்குத் தக்கது செய்ய முன்வராமற்போயினும், தங்களது வேலைக்குத் தடைகள் ஏற்படாமலிருக்கும்பொருட்டாவது இவ்வியாதியைத் தொலைக்கத் தக்கவாறு முயற்சி செய்வார்களென நம்பப்படுகின்றது.

டாக்டர். எஸ். சந்திரசேகர்.

'ஜனோபகாரி'யைப்பற்றி இரங்கோன் சுதேசபரிபாலினி எழுதுவதாவது:—பொதுஜன பிரயோஜனமான விஷயங்களும், வியாபாரம், கைத்தொழில், விவசாயம் முதலானவைகளைப்பற்றி அறிவையூட்டத் தக்க குறிப்புக்களும், நீதிமொழிகளும், நவீன சங்கதிகளும் செறிந்து நிறைந்திருக்கின்றன. பத்திரிகை முழுவதும் திவ்யமான எளிய தமிழ் நடையிலே எழுதப்பட்டு, படிப்பவரது கவனத்தைக் கவரத்தக்கதாயிருக்கின்றது.

Guhaperumal.

By Mr. P. K. Sreenivasachariar,
Senior Tamil Pandit, Voorhees College, Vellore.

குகப்பெருமாள்.

ஸ்ரீராமபிரான் அயோத்திமாநகர் நீங்கிச் சீதாபிராட்டியாரோடும் இளைய பெருமாளோடும் வேதநூல் முற்றுங் கற்றுணர்ந்துயர்ந்த குற்றமற்ற அந்தணர்கள் சுற்றியுள்ள கங்கையாற்றின் கரையை அடைந்தனர். கங்கைக் கரையில் வசிக்கும் தபோதனர் யாவரும், "கும்பிடப்போன தெய்வம் குறுக்கே வந்தது" என்னுமாறு எங்கள் செல்கதி வந்தது என்று களித்து, இராமபிரானைக் காணுதற்குவந்து சமீபித்தனர். அப்போது, அவர்கள், பெண்களிற் சிறந்தவளும், அழகிய திருவுருவமுடையவளும், இன்சொல்வாய்ந்தவளுமாகிய ஜாநகியைத் தங்கள் கண்கள் படைத்த பயனைக்கண்டு உள்ளங்களிக்கின்றவர்களாய், அவர்களை எதிர்கொண்டுவந்து துதித்தார்கள்; அவர்களைக்கண்ட ஸந்தோஷத்தினால் இனிய இசை பாடினர். கோலேந்திய துறவிகள் ஆனந்தக் கூத்தாடினர்; வீரனும் தாமரைக் கண்ணனுமாகிய சக்கரவர்த்தி திருமகனைக் கண்ணினால் இனிய பாற்கடலின் அமுதம்போல் அருந்துவாராயினர். தங்கள் மனையினின்று நீங்கிய மக்களை நாடோறும் நினைந்துருகி அவர்களைக் காணாதவர்களாய்த் தேடும் தந்தைதாயர், அப்புதல்வர் வந்துசேர அவர்களை எதிரிற் கண்டால் எவ்வளவு அகமகிழ்ச்சி கொள்வார்களோ அவ்வளவு மகிழ்ச்சி கொண்டவர்களாய், காண்பதற்கினிய சிறந்த ஆச்சிரமங்களுக்கு அழைத்துக்கொண்டு சென்றடைவாராயினர்.

அவர்கள் தங்கள் சண்களிலிருந்து ஆனந்தத்தாற் பொழியும் புதுப்புனலால் அபிஷேகம் செய்து, மொழிகின்ற இன்சொற்களாகிய நிறைந்த நறுமலர்களைச்சூட்டி, அழிவில்லாத அன்பென்னும் அரிய அமுதத்தை ஊட்டி, வழிவந்த வருத்தத்தை வாட்டினார்கள். அவர்கள், பரிசுத்தமான காய்களும், கனிகளும், கிழங்குகளும் தேடிக்கொணர்ந்து, 'அப்பனே! நீ கங்கா நதியில் நீராடி அக்கினி காரியமுடித்து அமுதுசெய்' என்று வேண்டினர். இராமபிரான் அவர்கள் பிரார்த்தனையின்படி சீதையைத் திருக்கரம்பற்றிக் கங்கையில் நீராட்டஞ்செய்தனன். கங்கையும் கைதொழுது, 'உலகத்தவர் நீக்கரிய சொல்லவொண்ணாத பாதகத்தை என்னால் நீக்குவர். நானும், என்னைத் தந்த உன்னால் இன்று அப்பாதகத்தின் நீங்கி உய்ந்தேன்' என்றாள். அப்போது, கங்கையும், தேவனாகிய பரமசிவனது அடர்ந்த சடைக்கற்றையில் உள்ள எருக்கு, கொன்றை ஆதி மலர்மாலையின் மணம் வீசாமல், சீதாபிராட்டியின் திருக்குழற் கற்றையிலுள்ள கஸ்தூரியினுடையவும் புதியநறுமலர்களினுடையவும் இனிய மணமே வீசுவாளாயினள். அக்கங்கைநதியில் நீர்வெள்ளத்தில் முழுகித்தோன்றும் பிராட்டி, ஆதியில் திருப்பாற்கடலின் வெள்ளத்தினின்று அக்காலத்துத் திருவவதரித்தெழுந்தவள்போல் தெரிந்தாள். இராமபிரான் இங்ஙனம் கங்கைத்துறையில் நீராடி, வேதாந்தமுணர்ந்த அந்தணர்களின் அகமடைந்து, ஞானிகள் உணரும் இறைவனைக் கைதொழுது, அக்கினிகாரியமாகிய ஔபாசனஞ்செய்து, பிறகு அந்த அறிஞாது அன்பிற்குத்தக்க விருந்தினனானன். ஒருகாலத்தில் தான் வருந்திப் பாற்கடல்கடையவந்த அமுதையும் 'நீங்கள் அருந்துங்கள்' என்று அமரர்களையூட்டினவன், இன்று மெல்லிய இலைக்கறியை விருந்தமுது செய்து விளங்கினான். நல்லோர்கட்குச் செய்த உபகாரங்கள் அழியுமோ?

"நன்றி யொருவற்குச் செய்தக்கா லந்நன்றி
என்று தருங்கொ லெனவேண்டா.—நின்று
தளரா வளர்தெங்கு தாளுண்ட நீரைத்
தலையாலே தான்தருதலால்."

அக்காலையில், ஆயிரம் தோணிக்குத் தலை

வன், அழகிய குகன் என்னும் பெயருடையவன், பரிசுத்தமான அந்தக் கங்கை யாற்றின் துறையிலிருந்து ஓடம்விடும் பழையோன், பகைவரைக் கோபிக்கும் வில்லுடையான், கற்றூண்போலும் தோளுடையவன், ஒலிக்கும் உடுக்கையுள்ளவன், நாய்கள் சூழவிருப்பவன், தோற்செருப்பமர்ந்த பெரிய அடியுள்ளவன், இருட்டை உருட்டிவைத்தாற்போல் தோன்றும் கருநிறத்தையுடையவன், பெரிய சேனை நெருங்கியிருத்தலால் காளமேகம் இடியோடு எழுந்துவந்தாற்போன்ற பலமுள்ளவன், கொம்பு தத்தரி முதலிய கருவிகளை முழக்கும் முறைமை பொருந்தியவன், பம்பை வாத்தியம் நிரம்ப வொலிக்கும் படையுடையவன், பகைவரது உதிரந்தோய்ந்த செம்மையான அம்புகளையுடையவன், மதநீர் பாயப்பெற்ற கன்னமுள்ள களிறுகளின் கூட்டத்தைப் போன்றவர்களும், மரத்தைக் கிளைகள் போன்று அடர்ந்து நெருங்கியவர்களுமான சுற்றத்தாரையுடையவன், சல்லடங்கட்டிய தொடையுடையான், கங்கையாற்றின் ஆழங்கண்ட உயர்ந்தோன், அரையில் தொங்கவிட்ட அழகிய தோலுடையவன், விளங்கிச்சூழப்படி விட்ட புலிவாலுடையவன், பற்களைத் தொடுத்தாற்போன்ற பல பெரிய பலகறை மாலையுடையவன், கல்லைத் தொடுத்தாற்போன்ற வீரக்கழல்கட்டிய காலையுடையவன், இருட்டை நிரைநிரையாய்த் தொடுத்துவைத்தாற்போன்ற தலைமயிருள்ளவன், சிங்கத்தின் நெரிந்த புருவம்போலும் புருவமுள்ளவன், பனைமரத்தின் உள்ளே பொருந்திய வலிய செறும்புபோல விளங்கும் அடர்ந்த வலியமயிர் ஒழுங்காகப் பொருந்திய முன்கையுடையவன், இடம் அகன்ற பெரிய மார்பு என்னும் கல்லையுடையவன், எண்ணெய் தடவினாற்போல் தெரிகிற மினுமினுப்புள்ள இருட்டையொத்த மேனியையுடையவன், இடைக்கச்சோடு இறுக்கிக்கட்டிய பகைவருடைய ரத்தக்கறை பொருந்திய ஒளிவீசும் வாளையுடையவன், விஷஸர்ப்பம்போல பகைவர் அஞ்சி நடுக்கத்தக்க நோக்கமுடையவன், பித்தரே போன்ற பேச்சையுடையவன், இந்திரனது வச்சிராயுதம் போன்ற வலிய இடையுடையவன், மதுமாம்ஸங்களையும் மீனையும் உண்ணுவதனால் நாற்றம் பொருந்திய நகையில்லாதமுகத்தையுடையவன், கோபமின்றியும் தீப்பொறிபறக்கப் பார்ப்பவன், யமனும் அஞ்சத்தக்க குமுறுங்குரலையுடையவன், கங்கையின் கரைப்பக்கத்தில்தோன்றும்சிருங்கிபேரமென்னும் நகரில் வாழ்பவன், தேனும் மீனும் உபகாரமாகக் கொண்டு, கங்கைக்கரையில் வந்திருக்கும் வள்ளலாகிய ஸ்ரீராமபிரானைக் காண வந்தடைந்தான். அவன் தன் உறவினர் அப்புறத்தில் நிற்க, கொடிய அம்புகளையும் வில்லையும் விட்டு, அரையிற் கட்டிய வாட்படையைத் துறந்து, இடைவிடாத அன்புபொருந்திய மனமுடையவனாய், ஸ்ரீராமபிரான் எழுந்தருளியுள்ள நல்ல தவந்தங்கும் ஆச்சிரமத்தின் வாயிலில் வந்து சேர்ந்து கூவினான். அவன் கூவுதற்கு முன்னம் (விரைவில்), இளையபெருமாள் சமீபித்து, 'நீ யாவன்?' என்று வினவினான். அதற்கு அவன், அன்போடு வணங்கி, 'தேவனே! உன் திருவடிகளைச் சேவிப்பதற்கு வந்தேன். நாய்போலும் அடியேன், ஓடம் விடும் வேடன்' என்று விநயமாய் மொழிந்தான்.

வாயில்காத்து நின்ற இளையபெருமாள், 'இங்கே நில்' என்றுரைத்து உட்புகுந்து, இராமபிரானைத் தொழுது, 'சொற்றவனே! பெருங்கூட்டமான உறவினரும் தானுமாக ஒருவன் உன்னைக் காணவந்திருக்கிறான். அவனைக் காணுங்கால், மனம் பரிசுத்தமானவனெனத் தெரிகின்றது: தாயினும்நல்லவன்; கங்கையாற்றில் உள்ள தோணிகளுக்குத் தலைவன். அவன் பெயர் குகன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்தான். அது திருச்செவிசார்த்திய இராமபிரானும் அன்புகூர்ந்து, 'நீ அவனை என்னிடத்தில் அழைத்து வா' என்று கட்டளையிட்டான். உடனே இலக்குமணன் குகனிடம் சென்று 'வருக' என்று சொன்னான். அவன் அன்பார்ந்து விரைவாக உட்புகுந்து, இராமபிரானைக் கண்ணுற்று கனிந்துருகி, இருண்ட தலைமயிர் மண்ணிற்படியும்படி பணிந்து, விநயத்தால் உடல்

வளைத்து, வாயை மூடிக்கொண்டு ஒருபுறமாக ஒதுங்கி நின்றான். அப்போது சக்கரவர்த்திதிரு மகன் 'இங்கே இரு' என்றுரைக்கவும், அந்தக் குகன் உட்காராமல், ஆதரத்தோடு, 'தேனும் மீனும் அமுதத்திற்குச் சமானமாகத் திருத்தமுறக் கொணர்ந்துள்ளேன். திருவுள்ளம் என்னவோ?' என்று கேட்டான். வீரன், அங்குள்ள ஞானத்தாலும் ஒழுக்கத்தாலும் வயதினாலும் பெரியோரான மாதவர்களை நோக்கிப் புன்னகை பூத்து விளம்புவானாயினன்:— 'மனமுவந்து அருமையாக அன்புமுதிர்ந்த ஆர்வம் விளங்கக் கொணர்ந்தவையென்றால், அவை அமுதினும் சிறந்தவையன்றோ? அன்போடு பொருந்தியவை யென்றால், பரிசுத்தமானவையே. ஆதலால்; எம்போல்வார்க்கும் உரியவையாம். நாம் இனிமையாக உண்டோம் அன்றோ'?என்று திருவாய் மலர்ந்து, ஆண்சிங்கம்போலும் வீரன் மற்றும் உரைத்தநர்வானாய், 'நாம் இங்கு இன்று தங்கியிருந்து நாளை கங்கையைக்கடந்து செல்ல உத்தேசித்துள்ளோம். நீ புதுமையான மிக்க நின் உறவினரோடு சென்று, உன்னூரில் இனிமையாக மகிழ்ந்து தங்கி, தோணியோடு நாளை விடியற்காலத்து வந்துசேர்' என்றான். இராமபிரான் இதுகூற, அன்பன் குகன் விண்ணப்பஞ்செய்வான்:—'இந்நிலவுலகம் விளக்கமுறும்படி அவதரித்துள்ள செல்வனே! உன்னை இங்ஙனம் கண்ட கண்ணை அறுத்துவிடாமல் கள்வனாகிய நான் இருக்கிறேன். ஐயனே! நீ வீற்றிருக்குமிடத்தைத் துன்பத்தோடு நோக்குதலால், உன்னை விட்டுப் பிரியேன். நினக்கு அடிமை செய்வேன்' என்றான். இராமபிரான் அக்குகன் கூறிய கொள்கையைக் கேட்டுச் சீதையை நோக்கித் தம்பியின் திருமுகத்தையும் நோக்கி, தீராத அன்புடையானென்று திருவுளங்கொண்டு, கருணையினால் மலர்ந்த திருக்கண்களையுடையவனாய், 'யாதினும் இனிய நண்பனே! ஆயின், இங்கு எம்மோடு இரு' என்றுரைத்தான்.

'மனுகுலத்தோன்றலே! திருநகர்தீர்ந்தவிதம் தெரிவித்தருள்க' என்று குகப்பெருமாள் வினவ, கண்ணுங்கண்ணீருமாய்த் துன்பமுற்று நின்ற தம்பி எல்லாச்செய்தியையும் தெரிவித்தான். அன்பன்குகன் அப்போது துன்பமுற்று, இருகண்களினின்று நீர் அருவிபோலப் பெருக, 'நிலப்பாவை நோன்புநோற்றும் பேறுபெற்றிலள் போலும்! என்னே!' என்று வியசனமுற்றிருந்தான். அப்போது செங்கதிர்ச்செல்வனென்னும் சூரியன், விரிந்த இருட்பகையை ஓட்டித் திசைகளை வென்று மேலே நின்று ஒரு தனிச்சக்கரத்தைச் செலுத்தி உயர்ந்த புகழை நிலைநிறுத்தி நாளும் இருநிலத்தில் எவர்க்கும் உள்ளத்தில் இருந்தவன் [தசரதன்] போலவும், யுத்தத்தில் வலிமை யொழிந்த வீரன்போலவும் மேற்றிசைசென்று அஸ்தமித்தனன். வீரன் இராமபிரான், அத்தினத்தில் மாலையில் சந்தியாவந்தன முதலிய நியமங்களைச் செய்து, மற்றும், தன் மரபிற்கு உரிய தேவதாராதனத்தையும் கருதிச்செய்து, பாற்கடலில் தோன்றிய அமுதம்போலும் சீதாபிராட்டியுங்தானுமாக இரவில் தரையாகிய படுக்கையிற்பரப்பிய காணற்புல்லிற் சயனித்திருந்தான். இலக்குமணன் வில்லேந்திக் காலைவரை கண்ணிமைக்காமல் காத்துநின்றான். யானைக்கூட்டம்போலச் சூழ்ந்துநிற்கும் உறவினரையுடையவனும், தோணிகளுக்குத் தலைவனுமாகிய. அன்பன் குகன், அம்புதொடுத்த வில்லினனாய், வெம்பித் தவித்து அழிகின்ற நெஞ்சினனாய், கண்விழித்தவனாய்க் காத்துநின்ற தம்பியை நோக்கித் தலைவனது தன்மையை நோக்கி, கண்ணீர்பொழிய, நீரருவிபெருகப் பெற்ற குன்றுபோல நின்றான். சுவர்க்கம் முதலிய பரிசுத்தமான எவ்வுலகங்களையும் மறக்குமாற்றையே நினைத்தலுடைய வரம்பின்றித் தோன்றும் மிருகங்கள் போன்றபேதையர் இறக்கும்விதம் இதுவென்பான்போல முன்னாள் அஸ்தமித்த பிறவாத கதிரவன், பின்னாள் அவர்கள் பிறக்கும் விதம் இதுவென்பான்போல உதயமாயினன். சேற்றினின்று தோன்றிய செக்கச்செவேலென்றிருக்கின்ற தாமரைப்பூக்கள்,உதயமான சூரியனது உருவத்தை நோக்கினதும் மலர்ந்தன. வேறொரு கருஞாயிறுபோன்ற

ஐயன் இராமபிரானது திருவுருவத்தைக்கண்டு வஞ்சிக்கொடிபோலும் சீதையின் அழகிய திருமுகமென்னும் தாமரைப்புஷ்பமும் மலர்ந்தது.

இராமபிரான், சூரியோதய காலத்திற்கு அமைந்த சந்தியாவந்தனம் முதலிய செயல்களை யெல்லாம் விரும்பிச் செய்து, அந்தணர் பின் தொடர்ந்துவரச் சென்று, சௌரியம் மிக்க நண்பனெனக்கொண்ட அன்பன் குகனைநோக்கி, 'ஐயனே! சிறந்த நாவாயொன்றை விரைவிற் கொணர்க' என்றுரைத்தான். அங்ஙனம் ஏவிய மொழியைக் குகன்கேட்டு, கண்கள் நீர்பொழிய, உயிர்துடிக்க, இராமபிரானது திருவடியிணையைப் பிரியமாட்டாதவனாய், நீலோற்பலமலர், காயாமலர், நீலக்கடல், காளமேகம்போலும் இராமபிரானைத்தேவியாரோடு திருவடிதாழ்ந்து, தன் கருத்தை விண்ணப்பஞ்செய்வான்:— 'ஐயனே! யாம் பொய்புறவில்லாதவர்கள். எங்கள் உறைவிடமும் வனமே. நாங்கள் ஒரு குறைவுமில்லாதவர்கள்; வலியவர்கள்; செய்தற்கு உரிய முறைப்படி குற்றேவல்செய்வோம். அடியோமை இம்முறைபுறவென்னக்கொண்டு எம்மூரில் இனிது வாழ்ந்திரு. தேன் மிகுதியாக உண்டு. தினை உண்டு. தேவர்களும் உண்ணுதற்கான ஊன் மிகுதியாகக் கிடைக்கும். துணையாக நாய்கள்போலும் எமது உயிர்கள் உண்டு. விளையாடுதற்குக் கானகம் விஸ்தாரமாக உண்டு. நீராடுதற்குக் கங்கையும் உள்ளதன்றோ? நான் உள்ளவரையில் நீ இனிது என்னோடு இரு. எம்மிடத்திற்கு எழுந்தருள்க. மெல்லிய வஸ்திரம்போலும் தோல்கள் உள்ளன. சுவையுள்ள உணவுகள் உள்ளன. பலவகையுறப்புக்கள் தொடர்ந்த மஞ்சங்கள்போலும் பறண்கள் உள்ளன. வசிக்கத்தக்க இனிய வீடுகள் உள்ளன. மிகுவேகமாக ஓடும் எங்கள் கால்கள் உள்ளன. வில்லைப்பூண்ட எங்கள் கைகள் உள்ளன. கவிந்த வானுலகத்தின்மேலுள்ள பொருள்களையேனும் விரைவிற் கொணர்வோம். ஏவல்செய்பவல்ல ஐந்துலக்ஷம் வில்வேடர்கள் என்னிடம் உள்ளார்கள். அவர்கள் தேவர்கள்போல வலியவர்கள். எங்கள் குடிசையில் ஒருநாளேனும் நீ வசிப்பாயெனில், அடியோம் உஜ்ஜீவித்தவர்களாவோம். எங்கட்கு இதனினும் மேலோர் வேறுவாழ்வு இல்லை' என்றான். ஐயன் அதனைக் கேட்டு, திருவுள்ளத்தில் நிறைந்த திருவருள் மிகுந்து, புன்னகைபூத்து, 'வீரனே! யாம் சிறந்த புண்ணியநதிகளில் நீராடி, பெரியோர்களை வணங்கிப் பூசித்து, விரைவில் எண்ணிவிடக்கூடிய சிலநாள்களில் இனிது உன்னிடத்தில் வந்துசேர்வோம்' என்றான். இராமபிரானது திருவுளக்குறிப்பை உணர்தல்வல்ல குகன், விரைவிற் சென்று, பெரிய தோணியொன்றைக் கொணர்ந்தான்.

இராமபிரான் அங்குள்ள அந்தணர்களையெல்லாம் 'விடையருளுமின்' என்று நியமனம் பெற்று, சீதாபிராட்டியோடும் இளையபெருமாளோடும் இனிமையாகத் தோணியில் ஏறி, 'நதியில் விரைவாகத் தோணியை ஓட்டு' என்று கூறினன். உடலிலுள்ள உயிர்போன்ற அன்பன் குகனும், பெரிய தோணியை விரைவில் ஓட்டினன். அலைதவழும் கங்கைநீர் வெள்ளத்தில் ஓடம் விரைந்து, அன்னநடையுடையதாய்ச் சென்றது. கங்கைக்கரையில் நின்ற அந்தணர்கள் அப்போது, துயரத்தால் அழலிற்பட்ட மெழுகொத்து உருகினர்கள். இன்சொல்லுடைய சீதையும், சூரியனையொத்த இராமபிரானும், சேல்மீன்கள் துள்ளி விளையாடப்பெற்ற பெரிய அக்கங்கையின் நீரைச் சிந்தி விளையாட, பெரிய கோலால் துழாவ உயர்ந்த அந்நாவாயானது, கால்களையுடைய பெரிய நண்டுபோல விரைந்து சென்றது. கங்கையென்னும் தெய்வமாது, காந்தி தழைந்த இரத்தினங்கள் ஒளிவீச, பரிமளம்வீசும் செந்தாமரை மலர்களினூற் சிவந்து ஒளிவிரிந்த தெளிந்த அலையென்னும் பெரிய நிமிர்ந்த கையால் ஏந்திக்கொண்டு, தான் ஒருத்தியே இனிமையாக அக்கரையில் ஏற்றினள்போலும்.

ஐயன் அக்கரைத் திசையையடைந்து, அன்பன் குகனை முகம்நோக்கி, 'சித்திரகூடத்திற்குச்

செல்லும் வழியைச் சொல்' என்றுரைக்க, பக்தியினால் உயிரையும் தரக்கூடிய ஆர்வமிக்க அவன், இராமபிரானது திருவடியிணை தாழ்ந்து, 'உயர்ந்தோய்! நாய்போலும் அடிமை ஒதுதற்கு உரியதொன்று உள்ளது' என்று கூறுகின்றான்:—

'நாயேன் உங்களுடனே வரும் பாக்கியம் பெறுவேனானால்,—வழியைச்செப்பஞ்செய்யும் முறையில் வல்லவன்; இனிய கனியும், காயும், தேனும் ஆகிய இவற்றைத் தேடித் தவறாமல் தருதற்கு வல்லேன்; வசித்தற்கு உரிய இடத்தை அமைத்துக் கொடுப்பேன். ஒரு நொடியளவும் உங்களைப் பிரியேன்; தீங்குவகைகள் என்ன உண்டோ, அவையாவும் திக்காலொன்றாக ஓடும்படி செய்து அழித்து, பரிசுத்தமான பொருள்கள் நிரம்பிய கானகத்தை ஆராய்ந்து பார்த்து வருவதற்கு வல்லவன்; வேண்டிய பொருள்களைத் தேடித்தருவேன்; ஏவின காரியங்களையெல்லாம் செய்யவல்லவன்; இருட்டிலும் வழி செல்வேன்; மலைமேலும் கந்தமூலங்களைக் கல்லுவேன்; கவலைக்கிடமான பல நெறி கூடும் சந்திகளிலும், செல்லுதற்கு உரிய நெறியை அறிந்து செல்லுவேன்; தூரப்பிரதேசத்திற் பொருந்திய நீரை எடுத்துக்கொண்டுவர வல்லேன். என்னிடம் வில்லினம் உண்டு: எதற்கும் அஞ்சேன்; நின்திருவடிமலரைப் பிரியமாட்டேன். திருவுள்ளம் உண்டாயின், என் சேனையையும் உடனே கூட்டிக்கொண்டு உன்னைத் தொடர்ந்துவந்து, இராப்பகல் விட்டு நீங்காமல் இருப்பேன்; எவரேனும் பகைவர்கள் உண்டானால், இறக்கும்படியாக நேர்ந்தால், முன்னே இறப்பேன். நான் யாதொருவசையும் இல்லாதவன்; நின்னுடன் வருவேன்' என்றான்.

அவனது உரையைக் குற்றமற்ற இராமபிரான் திருச்செவிசார்த்தி, மறுமொழி கூறுவானாகி, 'என் உயிரொத்த அன்பன் நீ. இதோ நிற்கும் என்தம்பி உன்தம்பி. இந்தச் சீதை உன் உறவினள். கடலாற் சூழப்பட்ட இந்நிலவுலகமுற்றும் உன்னுடையது. நானும் உன் தொழில் உரிமையில் உள்ளவன். துன்பம் உள்ளதாயினன்றோ இன்பம் உள்ளது? அதுவன்றி, இனி, நெடுங்காலம் இடைவிட்ட பிரிவு உள்ளதென்று எண்ணாதே. யாம் முன்பு ஒருநால்வர் உடன்பிறந்தவர்களாயிருந்தோம். இனி, முடிவில்லாத அன்புடைய யாம் ஐவர் உடன்பிறந்தவர்களாக உள்ளவரானோம். கானகத்தில் வசிக்கும் நாளெல்லாம் என்னுடன் கூடத் தொடர்ந்து வந்திருந்து தன் உடலைப் பெரிய பகைவனைப்போற் கருதி வருத்தித் துன்பங்களை அநுபவித்தற்கு, உன்தம்பி இலக்குமணன் இருக்கிறான். என் உயிர்போல எனக்கு உரியவனே! நீ என் சொல்விதங் கடவாதே. யான் வடதிசைக்கு விரைவில் வருவேன். அந்நாளில் உன்னிடம் வருகின்றேன். அங்கு [அயோத்தியில்] உள்ள கிளைஞரைக்காத்தற்கு உன்தம்பி பரதன் அமைதியோடு உள்ளான். இங்கு உள்ள கிளைஞரைக் காத்தற்கு யார் இருக்கின்றார்? சொல். உன் கிளைஞர் என் கிளைஞரன்றோ? பெருந்துயருறுதல் தகுமோ? இந்த என் உறவினரை என்கட்டளையால் இனிமையாகக் காத்திரு' என்றான். அன்பன் குகன் இராமபிரானது ஆணைமொழியைக் கடக்கமாட்டாதவனாய், துன்பத்தின் நீங்காதவனாய், பிணியையுடையவனென்று சொல்லத்தக்க பிரிவையுடையவனாய், இராமபிரானிடத்தில் விடைகொண்டு நின்றான். ஐயனும் இளையபெருமாளும் அப்போது சீதாபிராட்டியோடு புறப்பட்டு, நெடுந்தூரம் வழிச் செல்வாராய், வனம்புகுந்து சித்திரகூடம் சேர்ந்தனர்.

இஃது இங்ஙனம் இருக்க. இராமபிரானைப் பிரிந்ததனாலடைந்த துயரத்தால் பொலிவிழந்த பரதாழ்வான், இராமபிரானைக் கானகத்தினின்று அயோத்திக்கு அழைத்துக்கொண்டு வரவேண்டுமென்று துணிந்து, நெடும்படை புடைசூழ, தன்னுடைய திருவரையில் மரவுரியுடைதரித்து, தன்பின் வரும் இளையவன் சத்துருக்கனனோடும் கோசலநாட்டை விட்டு, தாவரம் சங்கமம் என்னும் இருவகைத்தோற்றத்தில் அடங்கிய எல்

லாவுயிர்களும் தனது நிலைமையை நோக்கி இரங்குமாறு கங்கைக்கரையை அடைந்தான். இடமகன்ற பெரும்புனலையுடைய கங்கையாறு முழுதும், பெரியதோற்றமுள்ள கம்பீரமான யானைகளின் மதநீரருவி பாய்தலால், அப்போது அவ்யாற்று நீர், வண்டினத்துக்கு மாத்திரமேயன்றி, மற்றைமனிதர் முதலியவர்களுக்குக் குடிக்கவும், குடைந்துநீராடவும் உரியதன்றாயிற்று. குதிரைகளின் கால்களால் மேலெழுப்பப்பட்ட தூளிகள் போய்ச் சேரப்பெற்ற மேலுலகத்திலுள்ள தேவர்களின் முடிகளிலிருக்கும் வாடாத கற்பக மலர் மாலைகளும் நன்றாக உலர்ந்து வாடியிருக்கக்கூடும். இங்கு அங்ஙனம் குதிரைக்கூட்டம், வந்த இளைப்பினாலும், இராமபிரானைப் பிரிந்த துபரத்தாலாகிய நாவறட்சி மிகுதியாலும் மிகுதியாகப் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு, குடிக்க உரியதல்லாத அக்கங்கையின் நீரையும் இன்னதெனச் சுவைபாராமல் பருகினவையும், நீந்தும்பொருட்டு நின்றவையும், புழுதியின்மேல் புரண்டவையுமாயின. அப்பொழுது, அந்தக் கங்கையின் நீர்வெள்ளம், யானையின் மதநீர் புழுதி முதலியன விரவி நிறம் மாறியமையால், பாலையொத்த தனக்கு உரிய வெண்ணிறம் பொருந்தியதாயில்லை; அன்றியும், தொன்று தொட்டுத் தான் கலந்துவந்த நெடுங்கடலில் ஓடிச்சென்று சேரவுமில்லை; ஏனெனில், பரதாழ்வானது சேனையாகிய கடலே, அக்கங்கை நீர்ப்பெருக்கு அத்தனையும் உட்கொண்டுவிட்டது. ஆதலால், கானிற் சென்ற காளையின் பின்னே புறப்பட்ட பரதாழ்வானை அவ்விடத்தில் அப்பொழுது பின்தொடர்ந்துசென்ற சேனைகள் அறுபதினாயிரம் அக்ஷௌஹிணிகளென்று* பெரியோர்களால் தொகை குறித்துக் கூறப்படும்.

அந்தப்படை கங்கையைச்சேர்ந்த அந்தச் சமயத்தில், வில்வித்தைவல்ல கூற்றம்போலும் ஆற்றலுள்ள வேடர்கோனாகிய அக்குகன், அதனைக் கண்டு, ஸ்ரீராமனோடு போர்புரிதற்காகவே போலும் இங்ஙனம் படையெடுத்ததென்றெண்ணி, எடுத்த சீற்றமுடையவனாய், பெருந்தொகுதியாகவுள்ள வலிய அப்படையை, அதனால் மேலெழுந்த துகளால் கண்டறிந்தவனாய், அதனைத் துகள்போலவே எளிதாக எண்ணி, சினத்தால் சீற்றம் மிகவும், நாசியினின்று புகை மிக்குக்கிளம்பவும், வளைத்த புருவப்போர்வில்லை உடையவனாய், உயிர்களையெல்லாம் இறுதிக்காலத்தில் அவ்வவற்றின் உடலினின்று வாங்குதற்குக் கையிலே முக்கவருள்ள அயிற்படையேந்திக் காலன் தான் ஐந்துலக்ஷம் வடிவமெடுத்தாற்போன்ற பயங்கரமான கரிய உருவமுள்ள சேனையை உடையவனாய், அரைப்பட்டிகையில் உடைவாளைக் கட்டி, உதட்டைக் கடித்துக்கொண்டு, வெட்டினாற்போற் பேசும் சொற்களை உடையவனாய், கண்கள் தீப்பொறி பறக்க, விழிகளைத் தீப்போலச் சிவக்க விழித்து, உடுக்கையென்னும் ஒருவகைப் பறையைக் கொட்டிக்கொண்டு, மற்றும் ஊதுகொம்புகள் பலவற்றை ஒலித்துக்கொண்டு, போர்த்தினவுகொண்டிருந்த நிலையில் போர் கிட்டியதென்று மகிழ்ச்சியால் பூரித்த "உடுக்கையிழந்தவன்கைபோல இடுக்கண்களைதலால்" நெருங்கிய அன்பர்போன்ற தோள்களை உடையவனாய், படையைக் கொம்பினாற் சுட்டிச்சுட்டிக் காட்டிக்கொண்டு, 'இப்படையெல்லாம் எலிகள்; இவற்றை அழித்தற்கு அரவம் யான்' என்று வீரவாதம் கூறிக்கொண்டு, உலகத்தில் வாழ்கின்ற வலிமை மிக்க கூரிய நகங்களையுடைய புலிகளெல்லாம் வந்து ஓரிடத்தில் ஒருங்கே திரண்டனபோலத் தன் பக்கத்தில் ஒருங்குவந்து கூடும்படி ஆரவாரம் மிக்க தன்சேனையை மகிழ்வுடன் கூவியழைத்தான்.

(தொடரும்.)

பு. க. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியார்.

* அக்ஷௌஹிணி—யானை இருபத்தோராயிரத்து எண்ணூற்றெழுபது, தேர் இருபத்தோராயிரத்து எண்ணூற்றெழுபது, குதிரை அறுபத்தையாயிரத்து அறுநூற்றுப்பத்து, காலாள் லக்ஷத்தொன்பதினாயிரத்து முந்நூற்றைம்பது; ஆக, இரண்டுலக்ஷத்துப் பதினெண்ணாயிரத்து எழுநூறு கொண்டது.

Some Facts Concerning Flies.

ஈக்களைப்பற்றிய சில விஷயங்கள்.

ஈக்களை சாதாரணமாக ஒவ்வொரு வீட்டிலும் நாம் பார்க்கிறோம். அவை நம்மை வந்தடைவதற்கான காரணங்களைப்பற்றியும், அவற்றால் என்ன தீங்குகள் நமக்கு நேரிடக்கூடுமென்பதைப் பற்றியும் பொதுவாகப் பலரும் அறியார்கள். இவ்வீக்களை ஜனஸமூகத்தினரின் பெரிய விரோதிகளென்றே கருதவேண்டும். வருஷந்தோறும் ஏராளமான ஜனங்கள் இவற்றால் பரவப்படும் வியாதிகளின் காரணமாக மாண்டு போகிறார்கள். ஆகலால் ஒவ்வொருவரும் இவ்வீக்களின் விஷயத்தில் மிக்க எச்சரிக்கையாயிருக்கவேண்டும்.

ஈக்கள் எவ்வாறு அபிவிருத்திபடைந்து வியாதிகளைப் பரவச்செய்கின்ற தென்பதைப்பற்றியும், அவற்றால் பொதுஜனங்கள் எவ்வாறு பாதகப்படுகின்றன ரென்பதைப்பற்றியும் கீழே விவரிப்போம்.

ஈக்கள் எப்போதும் அழுக்கையே விரும்பும் ஓர் பிராணி. ஆதலால் அவை அழுக்கு அதிகமாயுள்ள இடங்களிலேயே வசிக்க விரும்புகின்றன. சாதாரணமாய் நமது வீடுகளில் அசுத்தமாயுள்ள இடங்களில் இவை பரவியிருப்பதைக் காணலாம். குதிரை லாயங்களில் சேரும் எருக்களில் இவை அதிக விருப்பத்துடன் தங்கியிருக்கின்றன. இன்னும் மாட்டுக்கொட்டில்களில் சேரும் குப்பைகளும் இவை தங்கியிருப்பதற்கு ஏற்றவை. இவற்றில் இவ்வீக்கள் ஏராளமாக அதிகரிக்கின்றன. வீடுகளில் மூலைகளிலும் மற்ற விடங்களிலும் அழுகின பதார்த்தங்களையும் குப்பைகளையும் சேரவிடுவதால், அவ்விடங்களில் ஈக்கள் உற்பத்தியாக ஹேதுவாகின்றன.

ஈக்கள் தடவை ஒன்றுக்கு 120 முதல் 150 முட்டைகள்வரை இடும். இவை சுமார் 10 தினங்களுக்குள் வளர்ந்து நல்ல பருவத்தையடையும். இவற்றில் அரைவாசி பெண் ஈக்களாக இருந்து அவை ஒவ்வொன்றும் 100 முட்டை கள்வரை இடுமானால், சுமார் நாற்பது தினங்களுக்குள் 12,627,550 ஈக்களாக அதிகரிக்கும்.

ஈக்கள் அநேகவித வியாதிகளைப் பரவச்செய்வதற்குக் காரணமாயிருக்கின்றன. எப்படியெனில், இவைகள் அழுக்குள்ள இடங்களிலும், அழுகின பதார்த்தங்களிலுமே வசித்துவருவதால், அங்குள்ள விஷத்தன்மையான கிருமிகள் இவற்றின் கால்களில் ஒட்டிக்கொள்ளுகின்றன. அப்படியே அவை நாம் உண்ணும் பதார்த்தங்களின்மேலும் மற்ற வஸ்துக்களின்மேலும் உட்காருவதால், அக்கிருமிகள் நமக்குள் தொத்திக்கொண்டு வியாதியை உண்டாக்குகின்றன. ஆகையால், வீடுகளில் எங்கும் குப்பைகளைச் சேர்த்துவைக்காமலும், நாம் உண்ணும் உணவு முதலியவற்றில் ஈக்கள் உட்காராமலும் பாதுகாக்கவேண்டும்.

ஈக்களானவை மனிதர்களின் அபாயகரமான விரோதி. இவற்றால் பரவச்செய்யப்படும் காலரா முதலிய வியாதிகளால் ஏராளமான ஜனங்கள் இறக்கிறார்கள். மனிதர்களைக் கொல்லும் சிங்கம் முதலிய கட்டுமிருகங்களை இவ்வீக்களுக்கு ஒப்பிடின், அக்காட்டுமிருகங்களே மிகச்சாதுவானவையெனக் கூறலாம்.

ஈக்கள் தமக்கு இரைதேடும்பொருட்டு அரை மைல்வரை யாதொரு சகாயமுமின்றி பறந்து செல்லக்கூடும். சில சமயங்களில் வண்டிகள் முதலியவற்றின் மூலமாய் மைல்கள் கணக்கான தூரங்களுக்கும் செல்கின்றன. இதனால் சிலர் தாமும் தம் வீடுகளும், அவற்றைச் சுற்றியுள்ள இடங்களும் சுத்தமாகவே யிருந்தாலும், அடுத்தாற்போலுள்ளவர்கள் அசுத்தமாயிருப்பார்களானால், அங்குப் பரவியிருக்கும் ஈக்கள் இவ்விடங்களுக்குவந்து வியாதிக்கிருமிகளைப் பரவச்செய்ய ஹேதுவாகும்.

ஈக்களை முற்றிலும் ஒழிப்பதற்கு நாம் ஒவ்வொருவரும் சுத்தியாயிருத்தல் வேண்டும்; நாம் வசிக்கும் வீடுகளைச் சுத்தியாக வைத்திருந்து குப்பைகளையும் அழுகின பதார்த்தங்களையும் அங்குச் சேரவிடாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்; எங்குக் குப்பைகளும் அழுகின பதார்த்தங்களும் இல்லையோ, அங்கு ஈக்கள் இரா. அழுக்கே ஈக்களைப் போஷிக்கின்றன.

நாம் உண்ணும் ஒவ்வொரு உணவிலும் ஈக்கள்வந்து உட்காராமல் பாதுகாக்கவேண்டும். ஓட்டல்காரர்களும், இன்னும் மற்றவர்களும் இதைப்பற்றி எச்சரிக்கையா யிருக்கவேண்டும்.

வீட்டில் ஈக்களின் தொந்திரவு அதிகமாயிருக்குமானால், அவற்றை ஒழிப்பதற்கு அவ்விடத்தில் ஒரு சூடான இரும்பின்மேல் 20 துளி கார்பாலிக் ஆஸிட் விட்டால், இதனால் எழும்பும் புகையின் காரணமாக ஈக்கள் இறக்கின்றன.

கொசுக்கள் மலேரியா சுரத்தை உண்டாக்குவதுபோல, ஈக்கள் அநேகவிதமான வியாதிகளைப் பரவச்செய்கின்றன. ஆதலால், இவற்றிற்கு ஆகாரமாயுள்ள குப்பைகளையும் அழுகின பதார்த்தங்களையும் அவ்வப்போது வெளிப்படுத்தி வீட்டைச் சுத்தியாய் வைத்திருக்க வேண்டும்.

ஈக்களைப்பற்றி எச்சரிக்கையாயிருக்கும் விஷயத்தில் கீழ்க்கண்டவற்றைக் கவனிக்கவேண்டும்:—

ஒரு வீட்டில் ஈக்கள் இல்லாமலிருக்குமானால், அந்த வீடு மிகவும் சுத்தியானதென்றே கருதவேண்டும்.

எப்போதும் ஈக்கள் வியாதிஸ்தர்களை அணுகவொட்டாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். அதுவும், தொற்றுவியாதியால் பீடிக்கப்படுபவர்களிடம் ஈக்கள் அணுகவேகூடாது.

வீட்டிலாவது வீட்டைச்சுற்றியுள்ள இடங்களிலாவது அழுகினபொருள்கள் இருக்கும்படி விடக்கூடாது.

நாம் உண்ணும் உணவுகளை யெல்லாம் எப்போதும் மூடியே வைக்கவேண்டும்.

மாட்டுக்கொட்டில்களில் சேரும் குப்பைகளை அவ்வப்போது அப்புறப்படுத்தி, அவற்றை எப்போதும் சுத்தமாகவே வைத்திருக்கவேண்டும்.

வீட்டிலுள்ள அறைகளின் ஜன்னல்களில் திரைகளை உபயோகித்து ஈக்களை உள்ளே வரவொட்டாமல் தடுக்கவேண்டும்.

The Ladies' Section.

ஸ்திரீகள் பகுதி.

CASTOR OIL.

ஆமணக்கெண்ணெய்.

இது சிற்றாமணக்கெண்ணெய் என்றும், விளக்கெண்ணெய் என்றும் கூறப்படும். ஆமணக்குச் செடியானது இந்தியாவில் ஏராளமாகப் பயிராவதால், இந்த எண்ணெயானது எங்கும் கிடைக்கக்கூடியதாயிருக்கின்றது. இது இரண்டுவிதமாகத் தயார் செய்யப்படுகின்றது. ஒன்று பச்சை எண்ணெய்; மற்றொன்று ஊற்றின எண்ணெய். இவற்றில், துல்லியமாயும் வைக்கோல் நிறமாயுமிருப்பதே மிகச்சிறந்தது. மஞ்சள் நிறமாயிருப்பது மட்டமானது. ஆமணக்கு எண்ணெயைப் பேதியாவதற்கு எல்லோரும் சாப்பிடுகிறார்கள். இதனால் கோரவாதம், குன்மம், குடலேற்றம், பஞ்சேந்திரியங்களின் எரிச்சல், நீர்ச்சுருக்கு, ஔஷதங்களினால் உண்டாகும் வெப்பம் முதலிய பல வியாதிகளும் நீங்குகின்றன.

இந்த எண்ணெயை சிசுக்களுக்குப் புகட்டுவதனால் தேக சௌக்கியம் உண்டாகின்றது.

பிரசவித்த ஸ்திரீகளுக்கும் சிறந்த ஔஷதமா கின்றது. குழந்தைகளுக்கு 1 டீஸ்பூனும், பெரியவர்களுக்கு 1 அவுன்ஸுமும் கொடுக்கலாம். பால், காப்பித்தண்ணீர், ஓமவாடர், சுக்குக் கஷாயம், உப்புசேர்ந்த நீராகாரம், எலுமிச்சம் பழ ரசமும் சர்க்கரையும் சேர்ந்த கூட்டு, பிசின் இளகல் இவைகளில் ஏதேனும் ஒன்றுடன், எண்ணெயைக் கூட்டிக்கொடுக்க உபத்திரவமில்லாமல் பேதியாகும் என்று டாக்டர் எஸ். சந்திரசேகர் தமது * "சுதேச வைத்திய ரத்தினம்" என்னும் நூலில் கூறுகிறார்.

MOTHER AND CHILD.

தாயும், குழந்தையும்.

தாய்மார்கள் தம்தம் குழந்தைகளைப் பராமரிக்கும் விஷயமாய் கவனிக்கவேண்டிய சில விஷயங்களை "ஜனுபிமானி" பின்வருமாறு எழுதுகின்றது.

(1) குழந்தைகளுக்கு வயிற்றுல் போகும்போது பால் கொடுக்கக்கூடாது.

(2) குழந்தைகள் பால் குடிக்கும் பால்புட்டியில் வாயில் வைத்துக்கொள்ளும் குழாய் மிகவும் நீண்டிருக்கக்கூடாது.

(3) குழந்தை பால்குடித்தபிறகு அதைத் தொட்டிலில்விட்டு குலுங்கும்படி ஆட்டக்கூடாது.

(4) குழந்தை கத்தும்போதெல்லாம் அதற்குப் பால் கொடுக்கக்கூடாது.

(5) சூர்யாஸ்தமானத்திற்குப் பிறகு குழந்தையை வீட்டுக்குவெளியே கொண்டுபோகக்கூடாது.

(6) சிறுகுழந்தையை வெறுந்தரையிலும் மிகவும் காற்றோட்டமுள்ள இடத்திலும் உட்காரவிடக்கூடாது.

(7) தாயோடல்லது வேறொருவருடனும் குழந்தை படுத்துத் தூங்கக்கூடாது.

(8) மழைக்காலத்தில் அஜீர்ணபேதி அதிகமாகையால் அந்தக்காலத்தில் குழந்தைகள் தாய்ப்பாலை மறக்கும்படி செய்யக்கூடாது.

(9) மிகவும் புழுக்கமுள்ளதும் காற்றோட்டமில்லாததுமான அறையில் குழந்தையை விட்டுவைக்கக் கூடாது.

(10) வெந்நீரினால் சுத்தம் செய்யப்படாத எந்தப் பாத்திரத்திலும் குழந்தைப்பாலை விட்டுவைக்கக் கூடாது.

DRIED GINGER.

சுக்கு.

உலர்ந்த இஞ்சியைக்கொண்டு வீட்டில் அவர்களே ஒருவித ஔஷதம் பின்வருமாறு தயார்செய்துகொள்ளலாம். சுக்கை ஒன்றிரண்டாக உடைத்து அதில் 3 பலம் எடை எடுத்து 20 அவுன்ஸ் பிராந்தியில் சேர்த்து, 10 நாட்கள் வரையில் ஊறவைத்து, அப்பால் த்ரவத்தைமட்டும் வடிகட்டி ஒரு புட்டியில் போட்டுவைத்துக்கொள்ளவும். இதில் ஒரு தேக்கரண்டியளவோ அல்லது அதற்குச் சிறிது அதிகமாகவோ விரேசன ஔஷதங்களில் கலந்து கொடுக்கலாம்; இவ்வௌஷதம் வயிற்றில் நேர்ந்துள்ள புளிப்பைப் போக்குவதில் சிறந்த வீர்யமுள்ளது; அஜீர்ணத்தையும் வயிற்றுப் பொருமலையும் போக்குவதற்கு இதைமட்டுமோ அல்லது இவ்வித குணமுள்ள வேறு ஔஷத சரக்குகளுடன் கூட்டியோ கொடுக்கலாம்.

ஒருபலம் சுக்கை வருத்து உடைத்து, அரைப்படி ஜலத்தில்போட்டு, பாத்ரத்தின் வாயைமூடி ஒருமணி நேரம் காய்ச்சி வடிகட்டி யெடுக்கவும். இக்கஷாயத்தை வயிற்றுவலி, வயிற்றுப்பொருமல், வாந்தி, குடல் முதலியவற்றிலுண்டாகும் உளைத்தல் என்னும் இந்நோய்களில் 1 அல்லது 2 அவுன்ஸ் அளவாக ஒருமணிக்கு ஒருமுறை இளஞ்சூடாக உட்கொண்டுவந்தால் சீக்கிரத்தில் நற்குணமுண்டாகும். உஷாக்ஷாரம் என்கிற ஸோடாவுப்பை இக்கஷாயத்தில் சிறிதளவு சேர்த்தால் முன்கூறிய இதன் குணங்கள் அதிகமாகி, உபயோகிப்பவருக்கு வெகுசீக்கிரத்தில் சௌக்கியமேற்படும். குழந்தைகளுக்கு ஒரு தேக்கரண்டியளவு கஷாயம் போதுமானது.

சுமார் 6 அவுன்ஸ் ஜலத்தில் ½ பலம் சுக்கை நறுக்கிப் போட்டுக் கொதிக்கவைத்து வடிகட்டி யெடுக்கவும்; இதை ஆமவாதமென்னும் ஒருவித கீல்வாயுவில் இதில் படுக்கும்போது உஷ்ணமாகவே குடிக்கக்கொடுத்து, துப்பட்டியால் உடம்பைப் போர்த்துவிட விசேஷமாக வியர்வையுண்டாய் சீக்கிரத்தில் குணமுண்டாகும்.—வைத்திய கலாநிதி.

* சுதேச வைத்திய ரத்தினம். இது ஓர் அரிய வைத்திய நூல். டாக்டர். S. சந்திரசேகர் எழுதியது. விலை ரூ. 2—8—0. வேண்டுவோர்: மானேஜர், ஜ்ஞானோபகாரி ஆபீஸ், வேலூர் என்று எழுதிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

The Boys' Section.

சிறுவர் பகுதி.

ARIYAN MORAL STORIES.

ஆரிய நீதி கதைகள்.

"நல்லினத்தி னூங்குந் துணையில்லை தீயினத்தி
னல்லற் படுப்பதூஉ மில்."

ஒருவனுக்கு நல்லினஞ்சேர்வதினும் சிறந்த துணை இல்லை; தீயவினத்தினுஞ் சிறந்த பகையுமில்லை. மனிதர், நெல்லானது நிலத்தின் வளப்பத்தால் வளர்வதுபோல, தாம்தாம் சேர்ந்த இனத்தின்யோக்கியதையால் மேன்மைபெறுவர். சுழல்காற்று கப்பலின் பெருமையைக் கெடுத்துவிடுவதுபோல், அற்பர்சகவாசம் கௌரவத்தைக் கெடுத்துவிடும். மக்கள் இயற்கையில் குற்றமில்லாதவர்களாயிருந்தாலும், கெட்ட சகவாசத்தால் புத்திமாறிக் கெடுவார்கள். காட்டுத் தீயானது பற்றிக்கொண்டால், அக்காட்டிலுள்ள வாசனையுள்ள சந்தனமரங்களையும் எரித்துவிடுகின்றதன்றோ? ஆதலால் ஒருபொழுதும் அற்பரோடு சகவாசஞ்செய்வது கூடாது.

உதாரணம்.

தசரத மஹாராஜாவின் பட்டமஹிஷிகளுள் கைகேயி என்று ஒருத்தி இருந்தாள். அவளுக்குச் சிறுபிராயம் முதல் மந்தரையென்று ஒரு வேலைக்காரி தொண்டுசெய்துவந்தாள். அவள் ஒருசமயம் 'புஷ்ய நக்ஷத்திரத்தில் தசரதர் இராமருக்கு இளவரசுப் பட்டஞ் சூட்டப்போகிறார்' என்று கேள்விப்பட்டாள். அப்பொழுது நகரமெங்கும் அலங்காரஞ் செய்யப்பட்டிருந்தது. உடனே அக்கூனி பொறாமையடைந்து, படுத்துக்கொண்டிருந்த கைகேயினிடம் வந்து, 'புத்தியற்றவரே! எழுந்திரும், உமக்கு வந்திருக்கும் துக்கத்தை நீர் அதிருஷ்டமென்று நினைத்து மகிழ்கிறீர்; உமது அதிருஷ்டம் கோடைக்காலத்து வெள்ளம்போல் நிலைபற்றது' என்றாள். கைகேயி இதைக்கேட்டு, 'இப்பொழுது என்னகஷ்டம் வந்துவிட்டது?' என்றாள். உடனே கூனி, 'தசரதர் இராமருக்குப் பட்டஞ்சூட்டப்போகிறார்; அவர் உம்மைவஞ்சித்து, செல்வத்தையெல்லாம் கௌசல்யைக்குக் கொடுக்கப்போகின்றார்; இதற்காகவே பரதனை மாமன்வீட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டார். தசரதர் மிகவும் சூதுள்ளவர்; ஆகையால், நீர் இப்பொழுதே நன்மையைத் தேடிக்கொண்டு என்னையும் காப்பாற்றவேண்டும்' என்றாள். கைகேயி இதைக் கேட்டு, மகிழ்ந்து, 'மந்தரே! எனக்கு இராமனென்றும் பரதனென்றும் வேற்றுமை இல்லை. இந்தச் சந்தோஷ சமாசாரத்தை நீ என்னிடம் சொன்னதனால், நான் இம்முத்துசரத்தை உனக்கு வெகுமதியளித்தேன்' என்று முத்துமாலையைக் கொடுத்தாள். உடனே மந்தரை வெகு கோபத்துடன் அம்முத்துமாலையை வீசி எறிந்து, துக்கத்துடன் கைகேயியைப் பார்த்து, 'தாயே! உமக்குப் புத்தி சரியாயில்லை; துக்கத்தைக் கண்டு யாரேனும் மகிழ்வார்களா? புஷ்ப நக்ஷத்திரத்தில் இராமனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்யப்போகிறார்கள். பிறகு கௌசல்யையின்முன் நீர் அடிமையைப்போல் நிற்கவேண்டும். உமது புதல்வனும் வேலைக்காரனைப்போல் கைகட்டிக்கொண்டு நிற்கப்போகிறான். இராமருடைய மனைவி முதலியோர் இஷ்டப்படி அதிகாரம் பண்ணுவார்கள். பிறகு பரதன் எங்கேயாவது ஓடிப்போக வேண்டியதுதான். இராமருக்குப்பின் அவர் புதல்வனுக்குப் பட்டம் கிடைக்குமேயொழிய, பரதனுக்கு ஒருபொழுதும் இராஜ்யம் கிடைக்கமாட்டாது. இராமர் இலக்ஷ்மணரிடம் அன்புள்ளவராயிருப்பதனால், இலக்ஷ்மணருக்குக் கவலையில்லை. இராமர் பரதனுக்குத் தீங்கு செய்வாரென்பதில் சிறிதும் சந்தேகமில்லை. ஆகையால், நீங்கள் இப்பொழுது நன்றாய் ஆலோசித்து, உமது புதல்வருக்கு முடிசூட்டிவைக்க வழிதேடுங்கள்; உமது சத்துருவைக் காட்டுக்கனுப்பும் வழியை ஆலோசியுங்கள்' என்றாள். 'கரைத்தால் கல்லும் கரையும்' என்னும் பழமொழி பொய்க்காதல்லவா? கைகேயியின் மனம் மந்தரை சொல்லைக்

கேட்டு மாறியது. பிறகு கைகேயி முகம் துடி துடிக்கப் பரபரப்போடு 'மந்தரே! நீதான் என க்கு உண்மையான தோழி; எந்த உபாயத்தால் பரதனுக்குப் பட்டஞ்சூட்டி, இராமனைக் காட் டுக்கனுப்பலாம்?' என வினவினள். அதைக் கேட்டுக் கூனி, முற்காலத்தில் சம்பராஸுரயுத் தத்தில் தசரதரை ரக்ஷித்ததற்காக, அவர் இரண்டுவரம் உமக்குக் கொடுத்திருப்பதாக நீரே என்னிடம் சொல்லியிருக்கிறீர்கள்; அவற்றுள் ஒருவரத்தினால் பரதனுக்குப் பட்டஞ்சூட்டும் படி கேட்கவேண்டும். மற்றொருவரத்தினால் இராமரைப் பதினன்கு வருஷம் காட்டில் வசிக் கச்செய்யவேண்டும். நீர் இப்பொழுதே ஆடை யாபரணங் களைந்தெறிந்து, அழுக்குத்துணி யைக் கட்டிக்கொண்டு, சோபகிருகத்தில் படுத் துக்கொள்ளுங்கள்; தசரதர் வந்தால் பேசாமல் துக்கத்தை அதிகமாக்கிக்கொண்டு அழுங்கள்; இதுதான் உபாயம்' என்றாள். கைகேயியும் அவ்வாறே சோபகிருகத்தில் படுத்திருந்து; தச ரதர் வந்ததும் வரங்களைக் கேட்டு வாங்கி, தன் பிடிவாதத்தை நிறைவேற்றி, யாவராலும் இக ழப்படும் சிறுமையை அடைந்தாள். அற்ப சகவாசம் நல்ல மனமுடையவரையும் கெடுத்து விடும்.

"தீப்பால தான்பிறர்கட் செய்யற்க நோய்ப்பால
தன்னை யடல்வேண்டா தான்."

பாவங்கள் பின்பு தன்னை வருத்துவதை விரும்பாதவன், பிறரிடம் தீவினைகளைச் செய்யா திருக்கவேண்டும். நாம் தீவினைகளை அறிந்து செய்யினும், அறியாமற் செய்யினும், அவை, நெருப்புச் சுடுமென்னும் ஞானமில்லாதவன் தொட்டாலும் தீ அவனைச் சுட்டுவிடுவது போலத் தன்பலன்களைச் செய்யும். நாம் செய்த கர்மங்களின் பயனை எவ்விதத்திலும் அநுப வித்தே தீர்க்கவேண்டும். நாம் ஒருவருக்குக் கெடுதி செய்தால் 'தன்வினை தன்னைச்சுடும்' என்றபடி நமக்கே கேடு நேரிடும். ஆதலின், எக்காலத்திலும் பிறருக்குத் தீங்குசெய்வது கூடாது.

உதாரணம்.

முன்னொருகாலத்தில் தசரதர் விவாகஞ் செய்து கொள்வதற்குமுன், வேட்டையாடு வதில் விருப்பங்கொண்டு அம்புவில்லுடன் ஸரயூ நதிக்கரைக்கு வந்துசேர்ந்தார். பிறகு அவர் இரவில் அவ்வாற்றங்கரையில் நீர்குடிப்பதற்காக இறங்கும் காட்டெருமை, யானை முதலிய மிரு கங்களைப்பாணத்தினால் அடிக்கத்தொடங்கினர். அப்பால் யானை தண்ணீர் குடிப்பதுபோல் சப் தம்கேட்டது. உடனே தசரதர் சப்தத்தை லக்ஷ்யமாக வைத்துப் பாணத்தைப் போட்டார். பிறகு 'ஐயோ! ஐயோ! என் பெற்றோருக்காக ஜலம் எடுக்கவந்த என்னை எவன் பாணத்தால் அடித்தான்? நான் ஒருவருக்கும் தீங்குசெய்ய வில்லையே! இனி என் பெற்றோர் நிர்க்கதியாயி னரே!' என்று மனிதன் கதறும் சப்தம் கேட் டது. உடனே தசரதர் மனம்வருந்தி, சப்தம் வந்த இடத்திற்குச் சென்று பார்த்தார். அங்கே ஒரு முனிகுமாரன் கொட்டுண்ட குடநீரை யுடையவனும், பாணத்தினால் அடிபட்டு இரத் தம் பெருகுகின்ற சரீரத்தை உடையவனும் இருப்பதைக் கண்டார். பிறகு அம்முனிகுமா ரன் அவரைப் பார்த்து 'அரசனே! நான் உன க்கு என்ன பிழைசெய்தேன்? கண்ணில்லாத என் பெற்றோர் இனி என்ன செய்வார்கள்? அவர்கள் தாகத்தை எவ்வாறு பொறுப்பார்கள்? நீர் விரைவாகச் சென்று என்பெற்றோர்க்கு இச் செய்தியைத் தெரிவியும். உமது அம்பு எனது உயிர்நிலையைப் பிளக்கின்றது. உமக்குப் பிரம்ம ஹத்திதோஷம் நீங்கட்டும்' என்று சொன்னன். பின்பு தசரதர், ரிஷிகுமாரன் சுழல்வதைக் கண்டு, அவன் தேகத்தினின்றும் அம்பை இழுத்தெடுக்கவே அவன் இறந்தான். அப்பால் தசரதர் வெகுதுக்கத்துடன், அக்குடத்தில் நல்ல நீரை நிறைத்து எடுத்துக்கொண்டு, அந்த ரிஷிகுமாரன் காட்டின வழியாகச் சென்று, ஆசி ரமத்தையடைந்து, குருடர்களும் துணையற்ற வர்களுமான முனிகுமாரனுடைய பெற்றோ ரிடஞ் சென்றார். காலடியோசையைக் கேட்டு

முனிவர் 'குழந்தாய்! என் தாமதஞ்செய்கிறாய்? சீக்கிரம் ஜலத்தைக் கொண்டுவா என்றார்!' உடனே தசரதர், 'நான் க்ஷத்திரியன்; தசரதனென்று பெயருள்ளவன்; நான் அறியாமல் உமது புதல்வனை அடித்துவிட்டேன்' என்று நடந்த விஷயத்தை தெரிவித்தான். பின்பு பெற்றோர்கள் மிக வருந்தி வெகுநேரம் சதறினர். ரிஷிகுமாரன் திவ்யரூபத்துடன் வந்து, தன் பெற்றோரைச் சொற்பநேரத்தில் தேற்றிவிட்டு, ஸ்வர்க்கலோகஞ் சென்றான். அப்பால் முனிவர், தசரதரைப் பார்த்து, 'அரசரே! நீர் எனது ஒரேபிள்ளையைக்கொன்றுவிட்டீர்; இப்பொழுது எனக்கு நேர்ந்த புத்திரசோகத்தைப்போன்ற புத்திரசோகத்தால், நீரும் மாண்டுபோவீர்' என்று சாபமிட்டார். அப்பால் அம்முனிவர் சாபமிட்டபடியே, தசரதர் புத்திரசோகத்தினால் இறந்தனர். ஆதலால், பிறருக்கு அறிந்தேனும் அறியாமலேனும் தீங்குசெய்வது கூடாது.

Review of the Press.

பத்திரிகை ஆராய்ச்சி.

DIET FOR BRAIN WORKERS.

மூளையுழைப்புக்கு ஏற்ற உணவு.

ஸமீபத்தில் வெளிவந்த "வைத்திய கலாநிதி"யில் இவ்விஷயமாய் ஓர் வியாசம் காணப்படுகிறது:—

புத்தியை அதிகமாய் உபயோகித்து வேலைசெய்பவர், மூளையின் போஷணைக்குத்தேவையானதைவிடத் தசைநார்களைப் போஷிப்பதற்கு அநுகூலமான உணவுகளை உபயோகித்துவருவது பெரும்பிழையாகும். பெரும்பாலும் உட்கார்ந்த விடத்திலேயே புத்தியை உபயோகித்து வேலை செய்பவனுடைய தேகம் விசேஷமாய் உஷ்ணத்தையும் உரத்தையும் அபேக்ஷிப்பதில்லை; இவ்விதம் நீடித்தகாலம் மூளையை அதிகமாய் உழைத்து வேலைசெய்யும் புருஷரும், ஸ்திரீகளும், முக்கியமாய் உபாத்தியாயர்களும், சாஸ்திர ஆராய்ச்சி செய்பவரும், நூலாசிரியர்களும் மற்றவர்ஒருதினத்தில் தின்பதற்கான உணவை மூன்றுதினத்தில் உண்பார்கள்.

தினப்படி விகிதம்:—உடலையுழைத்து வேலைசெய்யும் யௌவனவயதிலுள்ள ஒரு மனிதனுக்குத் தினம் ஒன்றுக்கு 3000 காலரீஸ் (Calories) உணச்சத்து வேண்டியிருக்கும். இந்த அளவில் பத்தில் ஒருபங்கு உணவுச்சத்து பிரோடீட் அல்லது தேகப்போஷணையென்னும் கட்டட வேலைக்கும் சிதைந்துவரும் பாகங்களைப் பழுதுபார்ப்பதற்கும் உபயோகப்படும். மிச்சமுள்ளதில் மூன்றில் ஒருபங்கு கொழுப்பாகவும், மற்றது கரிப்பொருளாகவும் இருக்கும். கொழுப்பும், கரிபொருளும் பொதுவில் தேகத்தில் சூட்டையும், உழைப்பதில் ஊக்கத்தையும், உரத்தையும் உண்டுபண்ணக் கூடியவையாம்.

உட்கார்ந்தவிடத்திலேயே வேலைசெய்யும் தொழிலுள்ளவர்—மூளையை உழைத்து வேலைசெய்பவர் எல்லோரும் சற்றேறக்குறைய ஒரேவிடத்தில் உட்கார்ந்தவண்ணம் வேலைசெய்துவருவது வழக்கமாகையால்—தசைநார்களையுழன்று அசையுமாறு ஓடியாடி வேலைசெய்பவருக்குத் தேவையான ஆகாரத்தின் அளவில் மூன்றில் இரண்டுபங்குக்குமேல் அபேக்ஷிப்பதில்லை.

ஒவ்வொருவருடைய தேகநிறைக்கும் பருமனுக்கும் தகுந்தவாறு ஆகாரத்தின் அளவும் வித்தியாசப்படும். உடம்பின் பருமனும் நிறையும் அதிகமாக (மேதஸ் என்னும் கொழுத்த தேகத்தைத் தவிர்ந்து), உணவும் அதற்கேற்றவாறு அதிகமாய் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டிவரும். வயதுக்குத் தகுந்தாற்போலும் இவ்வித ஏற்றக்குறைவு உண்டாகும். யௌவனப் பருவத்தைத் தாண்டி முதிர்வடைந்த நிலைமையிலுள்ள ஒரு மனிதன் சற்றேனும் மிதமிஞ்சியுண்பது உற்றதல்லவென்பது முக்கியமாய் கவனிக்கத்தக்கது.

ஆகாரத்தின் தன்மைகளும் அளவுகளும் வித்தியாசப்பட வேண்டிய வேறு சில நிலைமைகளையும் கவனிக்க வேண்டும். ஆனால் பெரும்பான்மையோர் அவ்விதம் கவனிப்பதில்லை; அவர்கள் வேண்டும்போல் தோன்றுவதையெல்லாம் புஜிப்பார்கள்; எந்த நேரத்தில் வேண்டுமானாலும் சரி, எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் சரி, யோசனையாவது பகுத்தறிவாவது இல்லாமலே உண்பார்கள்.

நிலுவையிலிருப்பது என்ன? தேகத்தின் போஷணைக்குத் தேவையான அளவை மீறி, உணவுகளை, முக்கியமாய் பிரோடீட் என்னும் ஸத்துவமடங்கிய

ஆகாரங்களை மிதமிஞ்சி உபயோகித்தால், உடலுக்கு உபயோகப்படுவது போக நிலுவையிலுள்ள உணவின் அம்சம் கழிவுப்பொருட்களை வெளிப்படுத்துவதற்கான அவயவங்களால் வெளிப்படுத்தப்படும். நல்ல ஆரோக்கிய நிலைமையிலுள்ள தேகத்தில் எற்கெனவே இந்த அவயவங்கள் ஜீர்ணசமயத்தில் இராஸயன முறைப்படி சில விஷகுணமுள்ள பதார்த்தங்களை முறிப்பதற்கும் அவற்றை அடியோடு வெளிப்படுத்துவதற்கும் விசேஷ வேலைகளைச் செய்யவேண்டியிருக்கின்றது. இதோடு தேவையான உஷ்ணத்தையாவது ஊரத்தையாவது உண்டுபண்ணக்கூடாத உணவின் அதிக அம்சங்கள் இரைப்பையில் நிரம்பிப்போய், நிலுவையில் தேகத்தில் தங்கிப்போய் அநேகம் அவயவங்களுக்கு வீண் சிரமத்தைக் கொடுக்கக்கூடியவைகளாய் விடுகின்றன.

மூளையுழைப்பாளிகளின் நஞ்சு:—சிறிதளவு உணவும் தேகத்தில் நன்றாக ஊறி யுபயோகப்படாமற் போகும் ஸாதாரணமான நிலைமை மூளையுழைப்பாளிகளுக்கே உண்டாகிற வழக்கம்; ஏனெனில் அவர்களுக்கு வேண்டியவளவு வியாயாமம் அல்லது தேக உழைப்பு கிடையாது. தினந்தோறும் தகுந்தவளவு வியாயாமம் செய்துவந்தால், தேகத்தின் உணவின் அம்சங்களில் அவ்வளவாய் நிலுவை யேற்படாமல் எல்லாம் ஜீர்ணமாய் உபயோகப்பட வழியுண்டு. உட்கார்ந்தவிடமே கதியென்று மூளையை யுழைக்கும் இம்மனிதர்களுடைய தேகத்தில் உணவின் அம்சங்கள் அநேகம் நிலுவை நின்று, தேகத்தினுள்ளேயே விஷத்தன்மைகளை யுண்டுபண்ணி, மலபந்தம் முதலிய பலவேறு கெடுதிகளுக்குக் காரணமாகின்றன. இறுதியில் உட்புற அவயவங்களில் அநேகம் பலங்குன்றி சிதைவடைந்துவிடும்.

தினந்தோறும் மலத்தைத் தாராளமாய் வெளிப்படுத்துவதற்கும், தேகத்தினுள் விஷத்தன்மையான செயல்களைச் செய்யாமலிருப்பதற்கும் தகுந்தாற்போல் மூளையுழைப்பாளிகள் உணவுகளை யுபயோகிக்கவேண்டும்.

குளிர்காலங்களிலும் மழைகாலங்களிலும் கோடைகாலத்தைவிட சிறிதளவு அதிகமான உணவை யுபயோகிப்பதில் கெடுதியிராது, மாம்ஸாஹாரங்களைத்தவிர்த்து சாகாஹாரங்களையே பலவிதமாகப் பக்குவம்செய்து உண்பதும் நல்ல குணமுண்டாக்கக்கூடியன. கனிகளும் சில கிழங்குகளும் மூளையுழைப்பாளிகளுக்குத் தகுந்தவையாம். மதுபானம் என்பது இவர்களுக்கு ஒருசிறிதும் தகாது. நன்றாகக் கனிந்த பழங்களின் சாறும், நன்கு விளாவிய மோரும் இவர்களுக்கு அநுகூலமான பானவகைகள். தினமொன்றுக்கு இவர்கள் எட்டு அல்லது பத்துக்கோப்பைத் தண்ணீர் உட்கொள்ளலாம். பிரோடீட் என்னும் தர்க்கியகரப் பொருட்களை மிதமாய் உபயோகிக்கவேண்டும்.

கோதுமை, தினை முதலிய சில அரிசிகளும், வெண்டைக்காய், பாகற்காய், காபேஜ் என்னும் கீரை, தூதுவளை, புடல், சாம்பர் பூசுணி முதலிய காய்கறி தினுசுகளும் கமலாக்கிச்சிலி, சீமையிலந்தை, அன்னாசி முதலிய பழவகைகளும் இவர்களுக்குத் தகுந்த உணவுப் பொருட்களாம். காலையிலும் இரவிலும் பால் பருகுவதும் அவசியம்.

தினத்திற்கு இரண்டு வேளை அன்னமும், இரண்டு வேளை பாலும் உட்கொண்டு வந்தால் போதுமானது. அன்னமாவது பாலாவது உபயோகித்ததும், பழங்களைப் புஜிக்கலாம்.

SMALL-POX.
வைசூரி.

இப்போது வெளியான "தமிழர் நேசன்" என்னும் பத்திரிகையில் டாக்டர் எஸ். முத்துலக்ஷ்மி அம்மாள் அவர்கள் எழுதியுள்ள "வைசூரி" என்னும் வியாசத்தில், அம்மை வார்த்தபின் அநுசரிக்கவேண்டிய முறைகளைப்பற்றி பின்வரும் விஷயங்கள் காணப்படுகின்றன.

அம்மை வியாதியினால் பீடிக்கப்பட்டவர்களை ஒரு தனி அறையில் வைக்கவேண்டும். நோயாளிக்கு வேண்டிய பாத்திரங்கள், உடைகள் தவிர மற்ற அநாவசியமான சாமான்கள் அங்கே இருக்கக்கூடாது. நோயாளியின் சௌகரியத்தைக் கவனிக்க, அருகில் செல்பவர், அம்மை குத்திக்கொண்டவர்களாகவாவது, அல்லது அம்மை ஒருதரமாவது வார்த்தவர்களாகவாவது இருக்கவேண்டும் நோயாளியின் படுக்கை, துணி முதலியவற்றை வீட்டிலுள்ள மற்றவர்களுடைய உடைகளோடு சேர்க்கக்கூடாது. இந்த வியாதியானது, நோயாளியைத் தொடுவதனாலும், நோயாளியின் துணியிலிருந்தும், அவன் சாப்பிடும் பாத்திரங்களிலிருந்தும் ஒட்டிக்கொள்ளுந்தன்மையுள்ளது. காற்றின் மூலமாகவும் பரவக்கூடியது. இதனால்தான் அம்மை வார்த்திருக்கிற வீட்டுக்குப் பிறர் போகக்கூடாது என்பது.

இரண்டாவது: அம்மை வியாதியை மற்ற வியாதிகளைப்போல் பாவித்தே வைத்தியம் செய்யவேண்டும். இது, விஷசுரம், க்ஷயரோகம் போன்ற வியாதியே தவிர வேறொன்றுமில்லை. அந்த வியாதிகளுக்கு வைத்தியம்

செய்து, அநேகம்பேர் பிழைத்துக்கொள்வதுபோல இவ்வியாதியையும், நோயாளியின் இம்சையைக் குறைக்கக்கூடிய மருந்துகொடுத்து, கொஞ்சத்திற்கொஞ்சமாவது சரிப்படுத்தலாம். வைத்யர்கள் உத்தரவின்பேரில், பலத்தையும், தேகபுஷ்டியையும் கொடுக்கக்கூடிய ஆகாரத்தையும், மருந்தையும் கொடுக்கவேண்டும். அம்மை நோயால் இறந்தவர்களுடைய உடை, படுக்கை முதலியவற்றை எரித்துவிடுவது உத்தமம், இல்லாவிட்டால், அவற்றை கொதிக்கும் தண்ணீரில் போட்டு பிறகு நன்றாய் வெயிலில் உலர்த்தி பின்பு எடுத்து உபயோகித்துக்கொள்ளலாம். ஒருவீட்டில் ஒருவருக்கு அம்மை வார்த்தால் அவ்வீட்டிலுள்ள மற்றவர்கள் எல்லோரும் உடனே அம்மைக் குத்திக்கொள்ளவேண்டும். அப்படிச் செய்துகொள்வதனால் மற்றவர்களுக்கு அம்மை வார்க்காமல் தடுக்கலாம்.

Notes.

குறிப்புக்கள்.

Some uses of Fig Tree.

அத்திமரத்தின் சில உபயோகங்கள்:—அத்திமரத்தின் விதை மிகச் சிறியதாயிருந்தாலும், அது முளைத்துச் செடியாகி பிறகு பெரிய மரமாகின்றது. இம்மரத்தின் மலர்களை எவரும் கண்டதில்லையென்றும், எவர் கண்ணுக்கும் புலப்படாமலே பூத்துக் காய்க்கின்றதென்றும் சொல்லப்படுகின்றது. அத்திப்பிஞ்சானது மூலவாயு, வயிற்றக்கடுப்பு முதலியவற்றால் வருந்துபவர்களுக்குப் பத்தியக்கறியாக உபயோகப்படுகின்றது. இன்னும், அத்திக்காயை ஜனங்கள் விசேஷமாகச் சமையலுக்கு உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். இதன் பழத்தை எல்லோரும் விருப்பத்துடன் சாப்பிடுகிறார்கள்; இது மிகுந்த குளிர்ச்சியைத் தரக்கூடியது. அத்திப்பாலானது நீரிழிவு முதலான வியாதிகளை நிவர்த்தி செய்யும். அத்திமரத்தின் வேரில் இறக்கப்படும் கள்ளில் சர்க்கரையையாவது அல்லது பேயன் வாழைப்பழத்தையாவது கலந்து தினந்தோறும் சூரியோதயத்தில் உண்டுவந்தால், அஸ்திமேகம், மூர்ச்சை முதலான வியாதிகள் நிவர்த்தியாகும். அத்திமரத்தின் பட்டைகளும் சிறந்த ஔஷதச்சரக்காக உபயோகப்படுகின்றன. இம்மரத்தின் இலைகள் வயல்களுக்கு எருவாக உபயோகப்படுகின்றன. அடிக்கட்டை வாகனங்கள் செய்வதற்கும், பலகைகள் வீட்டுக் கதவுகள் செய்வதற்கும் உபயோகப்படுகின்றன. கவனித்துப்பார்க்கின், அத்திமரத்தில் உபயோகப்படாதவை ஒன்றுமில்லையென்று திட்டமாய்க்கூறலாம்.

Pencil Industry.

பென்ஸில் தொழில்:—இம்மாகாணத்தின்தொழில் இலாகாவின் முயற்சியால் நடத்தப்பட்டுவரும் பென்ஸில் தொழிலானது சற்று திருப்திகாமாகவே யிருக்கின்றதென்பதை அவ்வதிகாரியின் 1916—17 ம் வருஷத்து ரிபோர்டினின்று அறிகிறோம். பென்ஸில் செய்தவகையில் இலாகாவிற்கு நேர்ந்த செலவு ரூ 17,905-5-0. விற்பனை செய்தவகையிலும், கையிருப்பும் சேர்ந்து ரூ. 18053-3-11. போக லாபம் 148-8-11. இந்த லாபம் குறைவாயிருந்தபோதிலும் தொழில் அபிவிருத்திவிஷயத்தில் அதைரியப்படவேண்டிய அவசியமில்லை. ஆஸ்டிரியா, ஜெர்மனி முதலான இடங்களினின்று பென்ஸில்கள் வாராததனால், இந்த பென்ஸில்களுக்குக் கிராக்கி ஏற்பட்டதாகத்தெரிகின்றது. மூன்று மாதகாலத்திற்குள் 40 ஆயிரம் டஜன் பென்ஸில்கள் செலவாயிருக்கின்றன. இவைகளை நயப்பாயும் பார்ப்பதற்கு அழகாயுமிருக்கும்படி செய்யவேண்டும். இதற்குப் போதுமானவளவு மரம் கிடைக்கவில்லையென்று சொல்லப்படுகின்றது. சுமார் 60 வகை மரங்கள்வரை பரீக்ஷிக்கப்பட்டும, தக்கபலன் கிடைக்கவில்லையென்று தொழில் இலாகா அதிகாரி கூறுகிறார். எனினும், அவர் அவ்விஷயத்தில் முயற்சித்துவருவதை இங்குச் சந்தோஷத்துடன் குறிப்பிடுவோம்.

Lemon grass Oil.

மோர்புல் தைலம்:—இந்தப்புல்லானது திருவான்கூர் சமஸ்தானத்திலுள்ள மலைச்சாரல்களில் வளர்கின்றது. அவ்விடங்களில் இப்புல்லினின்று இறக்கப்படும் தைலமானது வருஷம் 1-க்கு ரூ. 10,08,883 மதிப்புள்ள 47,051 காலன்கள் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன. இந்தப் புல்லானது ஆறுமாதங்களுக்கு ஒரு முறை கொளுத்தப்பட்டு, பிறகு புதிதாக முளைக்கின்றது. அங்கு ஜூலை மாதம் தொடங்கி இப்புல்லினின்று

தைலம் இறக்கப்படுகின்றது. பெரும்பாலும் இத் தொழில் மாப்பிள்ளைமார்களாலேயே நடத்தப்பட்டு வருகின்றது.

Paper Industry in Mysore.

மைசூரில் காகிதந்தொழில்:—மைசூர் காடுகளில் காகிதக்கூழ் செய்வதற்கான மூங்கில்கள், புல்லுகள் முதலியன ஏராளமாக இருக்கின்றபடியால், அங்கு ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலையை ஸ்தாபிக்க மைசூர் சமஸ்தானத்தார் உத்தேசித்திருக்கிறார்கள். இதற்காக 23 லட்சம் ரூபாயும் சாங்ஷன் செய்திருக்கிறார்கள். இப்போது யுத்தம் காரணமாக காகிதத்தின் விலை பலமடங்கு உயர்ந்திருப்பதனால், இச்சமயம் இவ்வித முயற்சி மிக்க பேருதவியாயிருக்குமென்பதில் ஐயமில்லை.

Industrial Education in Madras.

சென்னை மாகாணத்தில் தொழிற்கல்வி:—சென்னை மாகாணத்தில் தொழிற்கல்வியானது மிகவும் சொற்பமே. தொழில் இலாகாதாரின் 1916-17-ம் வருஷத்து ரிபோர்டுபடி இம்மாகாணத்தில் மொத்தம் தொழிற் பள்ளிக்கூடங்கள் 41 தான். இவற்றில் கவர்ன்மெண்டாரால் நடத்தப்படுபவை மூன்றே; மற்றவை பெரும்பாலும் கிறிஸ்தவப் பாதிரிமார் சங்கத்தாரால் நடத்தப்படுபவை. இங்கே குறிப்பிட்ட 41 பாடசாலைகளிலும் பயிற்சிபெற்றுவந்த மாணவரின் தொகை 1970. இவ்வளவு பெரிய தேசத்துக்கு இந்தச் சொற்ப பாடசாலைகள் எவ்வாறு போதும்? ஆங்காங்குப் பற்பலவிடங்களிலும் தொழிற்பாடசாலைகள் ஏற்பட்டால்தான் அதிகமான ஜனங்கள் தொழிற்பயிற்சி யடையக்கூடும். ஆதலால், தேசத்தின் பரப்பையும், ஜனங்களின் தேவைகளையும் நன்றாகக் கவனித்து அதிகமான தொழிற் பாடசாலைகளை ஏற்படுத்தி பெரும்பாலான ஜனங்கள் அவற்றில் பயிற்சிபெற சௌகரியங்களிருக்கும்படி செய்ய விரும்புகிறோம்.

Import of Matches.

தீப்பெட்டிகளின் இறக்குமதி:—சென்ற 1915-16-ம் வருஷத்தில இந்தியாவில் எவ்வளவு தீப்பெட்டிகள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டனவென்ற கணக்கை "வர்தகமித்திரன்" பின்வருமாறு குறிக்கின்றது.

மொத்தம் இறக்குமதி 180 லட்சம் பெட்டிகள்; பெறுமானம் ரூ. 1,38,00,0000

100 குரோஸ் பெட்டிகளாக.

ஜப்பானிலிருந்து	15, 278	பெட்டிகள்.
சுவீடன்	2, 321	,,
நார்வே	544	,,
ஸ்டிரெயிட்ஸ்	96	,,
மற்றைய நாடுகள்	26	,,

ஆஸ்டிரியா, ஜெர்மனி—யுத்தம் காரணமாக இறக்குமதியில்லை.

குறிப்பு:—குரோஸ் 1-க்கு 144 பெட்டிகள்.

Miscellaneous News.

நாநாவித சங்கதிகள்.

அக்பர் இந்தியாவில் ஆட்சிசெலுத்திவந்த காலத்தில் அவரிடம் 3000 கப்பல்களும் 768 சண்டைக் கப்பல்களும் இருந்தனவென்றும், மாதம் 1-க்கு 29,282 ரூபாய் சம்பளம் பெற்று 923 போர்த்துகேசிய வேலைக்காரர்கள் இருந்தார்களென்றும் தெரிகிறது. அவர்கள் புதிய கப்பல்கள் கட்டுவதிலும், பழையனவற்றைச் சீர்திருத்தம் செய்வதிலும் வருஷம் 1-க்கு ரூ 843, 452 செலவு செய்துவந்தார்கள்.

∴ ∴ ∴

ஐரோப்பாவில் எல்லா ஜாதியாரைக்காட்டிலும் ஆங்கிலேயர்களே அதிக விலையுள்ள சாப்பாடு சாப்பிடுகிறார்களாம். இங்கிலீஷ்காரன் ஒரு வருஷத்துக்கு 750 ரூபாய்க்கும், ஜெர்மானியர் 640 ரூபாய்க்கும், பிரான்ஸுக்காரன் 630 ரூபாய்க்கும் இத்தாலியன் 330 ரூபாய்க்கும், ருஷ்யன் 280 ரூபாய்க்கும் சாப்படுகிறார்களாம். ஆனால் இந்தியாவிலோ, சராசரி ஒவ்வொருவனும் 30 ரூபாய்க்குத்தான் சாப்படுகிறான்.

∴ ∴ ∴

வாழைக்காயிலிருந்து ரொட்டிசெய்யலாமென்று தெரிகின்றது. 63 பலம் வாழைக்காயினின்று $16\frac{1}{2}$ பலம் மாவு எடுக்கக்கூடும். வாழைக்காய்களின் தோலைச்சீவிவிட்டு துண்டுதுண்டாக நறுக்கி வருத்து மாவாக்

கிக்கொள்ளவேண்டும். இரண்டுபங்கு மாவுடன் ஒரு பங்கு கோதுமை மாவைக் கலந்து நல்ல ரொட்டி செய்யலாம். இதில் நல்ல உணவுச்சத்துக்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

∴ ∴ ∴

ஜான் ராக்பெல்லர் என்பவர் அமெரிக்காவில் பிரசித்திபெற்ற ஒரு கோடீசுவரர். அவருடைய வருஷ வருமானம் 2 கோடியே 300 பவுன். இக்கணக்குப்படி பார்த்தால், அவருக்குத் தினந்தோறம் 60,000 பவுனும், ஒவ்வொரு மணிதோறும் 2,289 பவுனும் என்று தெரியலாம். அவருடைய செல்வமானது நிமிஷந்தோறும் 38 பவுன் வீதம் பெருகிவருகின்றது.

∴ ∴ ∴

நாய்களுக்கு திருடர்களைப்பிடித்தல், சுவரேறி குதித்தல், ஜலத்தில் விழுந்தவர்களை எடுத்துக்கொண்டு வருதல் முதலிய பல தொழில்களைக் கற்பிக்க பாரிஸ் நகரத்திலும், ஸூரிச் என்னும் நகரத்திலும் பாடசாலைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றனவாம். இத்தொழில்களை நாய்கள் சீக்கிரம் கற்றுக்கொள்ளுகின்றனவென்றும், ஆறுமாதகாலமே அவை பயிற்சி பெறுகின்றனவென்றும் சொல்லப்படுகின்றது.

∴ ∴ ∴

அமெரிக்காவானது மிகுந்த செல்வமுள்ள தேசம். இங்கு அவ்வப்போது பல நூதன விஷயங்கள் கண்டுபிடிக்கப்படுகின்றன. சமீபத்தில், 100 அடி நீளமுள்ள ரெயில்வே எஞ்சின் ஒன்று செய்யப்பட்டதாம். அது 250 ரெயில் வண்டிகளை இழுத்துச் செல்கின்றதாம்.

∴ ∴ ∴

அமெரிக்காவைச்சேர்ந்த நியூயார்க்கிலிருக்கும் ஒரு இலெக்ட்ரிக் கம்பெனியார் அத்தேசத்துக் கப்பற்படையின் உபயோகத்துக்காக ஒரு சோதனை விளக்கைச் செய்துகொடுத்திருக்கிறார்களாம். அதன் வெளிச்சம் 200 மைல் தூரத்திலுள்ள பொருள்களையும் தெளிவாகக் காட்டக்கூடியதாம்.

∴ ∴ ∴

இங்கிலாந்தில் பிரசித்திபெற்ற கதாசிரியராகிய ஹென்றி உட் என்னும் மாது ஈஸ்டு லின் என்னும் நாவல் ஒன்றை இயற்றியிருக்கிறார். இந்நாவலானது இதுவரையிலும் பத்து லட்சம் பிரிதிகள் செலவாயிருக்கின்றனவாம்.

∴ ∴ ∴

ஹாவாய் தீவுகள் அமெரிக்காவுக்கு மேற்கே பசிபிக்மகா சமுத்திரத்திலுள்ளன. அங்கு குழந்தைகளுக்கு நடக்கத் தெரிவதற்குமுன் நீந்தத்தெரியுமாம். எப்படியெனில், அவர்கள் தம் குழந்தைகளுக்கு முதன்முதல் நீந்தக் கற்றுக்கொடுக்கின்றனராம்.

∴ ∴ ∴

ஆஸ்டிரேலியாவில் நான்கு ஸ்திரீகள் நியாயாதிபதிகளாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுள் மூன்று பேர்கள் கலியாணமானவர்கள். ஒருவர் விவாகமாகாதவர்.

∴ ∴ ∴

நிலத்தில் செல்லுவதல்லாமல், நீரிலும் செல்லக்கூடிய ஒரு மோடாரை ஆஸ்ட்ரியாவைச் சேர்ந்த வியன்னாவில் எல்கிநீர் என்னும் எஞ்சினீயர் கண்டுபிடித்திருப்பதாக ஓர் பத்திரிகை கூறுகிறது.

∴ ∴ ∴

யானைக்கு வயது 200, ஒட்டைக்கு 40, குதிரைக்கு 30, மாட்டிற்கு 20, நாய்க்கு 12, பூனைக்கு 10, தவளைக்கு 15, கிளிக்கு 100, திமிங்கிலத்திற்கு 400.

Books and Reviews.

புத்தகங்களும், விமர்சனங்களும்.

The Lives of Idaikadar and Thiruvalluvar.

இடைக்காடர் சரித்திரமும் திருவள்ளுவர் சரித்திரமும்:—இப்பெயர்கொண்ட அரிய நூலொன்று இங்கர் ஸோலீஸ் காலேஜ் தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீமான் பு. க. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் அவர்களிடமிருந்து வரப்பெற்றோம். தெள்ளிய வசன நடையில் இயற்றப்பட்டுள்ள இந்நூலானது படிப்பவர்க்கு இன்பத்தையும், கல்வியறிவையும், நற்குண நல்லொழுக்கங்களையும் உண்டாக்குமென்பது எமது துணிபு. இன்னும் உரைநடை எழுதப்பயிலும் மாணுக்கர்க்கும் இந்நூல் மிக்க உடயோகமாயிருக்குமென்பதில் ஐயமில்லை. இந்நூலில் வரையப்

பட்டுள்ள சரித்திரங்கள் பெரும்பாலும் புலவர் புராணத்தில் அடங்கிய இடைக்காடர் சுருக்கம், திருவள்ளுவர் சுருக்கம் என்பவற்றைத் தழுவிய உரைநடையாக எழுதப்பட்டதென இதன் ஆசிரியரின் முகவுரையினின்று அறிகிறோம். இதன் விலை அணா 4. வேண்டுவோர்: வேலூர், ஜனோபகாரி ஆபீஸ் மானேஜருக்கு எழுதிப் பெறலாம்.

A Garland of Songs.

தோத்திரப்பாமாலை:—இப்பெயர்கொண்ட தோத்திரநூலொன்று இந்நகர் ஸ்ரீமான் வி. சுப்பையர் அவர்களிடமிருந்து வரப்பெற்றோம். இந்நூலில் எழுதப்பட்டுள்ள தோத்திரப்பாக்கள் படிப்பதற்கு மிக்க இனிமையாயும், இயற்கையாயும் அமைந்துள்ளன. பாக்களின் போக்கைக் கவனிக்கின் இவற்றைப் பாடியவர்க்கு பாடும்வன்மை இயற்கையிலேயே அமைந்துள்ளதென்பது புலப்படும். இத்தோத்திரங்கள் எல்லா சமயத்தாருக்கும் ஒப்புடைமையா யிருக்கும்பொருட்டு எழுதப்பட்டிருப்பது சிறப்பிக்கத்தக்கது. இதன் விலை அணா 6. வேண்டுவோர்: இதன் ஆசிரியரான வேலூர் போலீஸ் ஸ்கூல் வி. சுப்பையரிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

The Tamalian's Friend.

தமிழர் நேசன்:—தமிழ் நாட்டாருக்குள் தமிழ்ப் பாஷைமூலமாகவே நவீன கல்வியைப் பரவச்செய்வதற்காக ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும் "தமிழர் கல்விச்சங்கம்" என்னும் சங்கத்தின் சார்பாக வெளிவரும் "தமிழர்நேசன் என்னும் பத்திரிகையின் பிரதியொன்று வரப்பெற்றோம். இப்பத்திரிகையில் வெளியாயுள்ள ஒவ்வொரு விஷயமும் மிக்க அருமையாகவே காணப்படுகின்றது. விஷயங்கள் மிகவும் கற்றறிந்தவர்களாலேயே எழுதப்பட்டுவருகின்றன. பத்திரிகை முழுவதும் திவ்யமான நடையில் எழுதப்பட்டு படிப்பவரது மனத்தைக் கவரத்தக்கதாயிருக்கின்றது. இதன் வருஷ சந்தா ரூ 3. வேண்டுவோர்: சென்னை எறபாலு செட்டி தெரு நெ. 23 கட்டடத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும் இதன் ஆபீஸ் மானேஜருக்கு எழுதிப் பெறலாம்.

Kaliyuga Varthamani.

கலியுகவர்த்தமானி:—சென்னை பார்க்டவுனினின்று வெளியாகும் "கலியுக வர்த்தமானி" என்னும் பத்திரிகையின் பிரதியொன்று வரப்பெற்றோம். இது பிரதி சனிக்கிழமைதோறும் வெளியாகும் ஓர் சிறந்த வாராந்தரப் பத்திரிகை. இதில், ஆத்மலாப விஷயங்கள், மதசம்பந்தமான விஷயங்கள், தேச சமாசாரங்கள், யுத்தசம்பந்தமான விஷயங்கள், சுகாதார விதிகள் ஆகிய பல விஷயங்களைப் பற்றியும், ஹிப்னடிஸம் மெஸ்மரிஸம் முதலானவைகளைப்பற்றியும் சிறந்த வியாசங்கள் எழுதப்படுகின்றன. இதன் வருஷ சந்தா ரூ 3. அன்னிய நாடுகளுக்கு ரூ 4—0—0.

True Knowledge.

மெய்யறிவு:—இஃது அறம், பொருள், இன்பம் வீடுகளையும் அவற்றை யடையும் வழிகளையும் பல உவமானங்களோடு மிகச் சுருக்கமாகவும் மிக விளக்கமாகவும் கூறும் ஓர் அரியநூல். பலதேசத்துப் பலகாலத்து நீதிநூல்களின் சாரம் எனத்தக்கது. வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை எழுதியது. மூலமும் உரையுமுள்ளது. விலை அணா 8. வேண்டுவோர்: வேலூர், ஜனோபகாரி ஆபீஸ் மானேஜருக்கு எழுதிப்பெறலாம்.

Swadesa Vaidya Ratnam.

சுதேச வைத்திய ரத்தினம்:—இதுவோர் சிறந்த வைத்தியநூல். இதில் பற்பல பூண்டுகள், காய்கனிகள், சரக்குக்கள் முதலியவற்றின் தன்மைகளும், அவற்றை உபயோகிக்கும் முறைகளும் அளவும் வெகு தெளிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. வியாதிகளின் அட்டவணையும் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளது. இது ஆடவர் பெண்டிர் ஆகிய இருபாலருக்கும் மிக்க உபயோகமானது. இதன் விலை ரூ. 2—8—0. வேண்டுவோர்: வேலூர், ஜனோபகாரி ஆபீஸ் மானேஜருக்கு எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இராமாயண நீதிகவித்திரட்டு எம். சுந்தர முதலியார் தொகுத்தது.	0	2	0
விவேகசிந்தாமணி இது சிறுவர்களுக்கேற்ற பாடல்கள் கொண்டது. கவர்ன்மெண்டார் அங்கீகரித்தது. பு. க. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியரால் தொகுக்கப்பட்டது.	0	2	0
திருவேங்கடசதகம் சிறுவர்களுக்கேற்ற பாடல்களின் திரட்டு. குறிப்புரையுடன் பு. க. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியரால் பதிக்கப்பட்டது.	0	2	0
தசரதராமசதகம்	0	3	0

மானேஜர், ஜனோபகாரி ஆபீஸ், வேலூர்.